

ಲಷಕರಂಜಿ

ಮೇ 2002

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಸತ್ಯವತಿ

ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಆರತಿ

ತಿವು

ಪ್ರಕಾಶ್

ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್

ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

ವಿಸ್ತಾರಮೂರ್ತಿ

ವಿಜಯ ಸಜ್ಜದಾನಂದ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ಬಾಸವಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003. ದೂರವಾಣಿ : 3447014
ಶಾಖೆ : ನಂ 4, ಸಂಜಯನಗರ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಬಡಾವಣೆ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 094. ದೂರವಾಣಿ : 3419780

**ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ
ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು**

ಭಾಗೀರಥಿ

ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ,
ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿ
ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ.
ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ
ಮೊತ್ತ ರೂ **600-00** ಮಾತ್ರ.

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ಠೇವಣಿ

ಇಂದು ನೀವು ತೊಡಗಿಸುವ
8,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು
20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ **1,35,000**
ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಗದು ಪತ್ರ

ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ
ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ
15ರಷ್ಟು ಆದಾಯ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಥ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ, ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎ.ಆರ್. ಆರುಣ್ ಕುಮಾರ್
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು

ಜೆ.ಪಿ. ಸುದರ್ಶನ್ ಗುಪ್ತ ■ ಡಾ|| ಪಿ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು ■ ವೈ. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ
ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ■ ಸಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ ರಾವ್ ■ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಎಸ್. ಸತೀಶ್ ■ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ■ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ■ ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವಥ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 3345259
ನಿರ್ವಹಣೆ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 19	ಮೇ - 2002	ಸಂಚಿಕೆ - 8
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ಕಾರಿನ ಸುಖ	ಸತ್ಯವತಿ	4
ಚಪ್ಪಲಿ ಪುರಾಣಂ	ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್	11
ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ...	ಆರತಿ	13
ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ....	ಶಿವು	15
ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸೇಡು!	ಪ್ರಕಾಶ್	16
ಪತ್ರಿಕೆಗಳು	ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್	17
ಸಂಗೀತ....	ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	20
ಇದು ಭಾಗ್ಯ....	ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ	25
ಅವಕಾಶ-ಬ್ರಹ್ಮ....	ಎಸ್ರಾಮೂರ್ತಿ	31
K3D	ವಿಜಯ ಸಜ್ಜಿದಾನಂದ	35

● ಪ್ರಕಾಶ್

ಪರಿಷ್ಕೃತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜಲ-ನೀತಿಗೆ ಅಸ್ತು
- ಸುದ್ದಿ

ಅಂಗಂದ್ರೇನ್ ಸಾ ??

★★★

ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ತಡೆಗೆ ಜಾಗೃತಿ ದಳ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಇದೂ ಸುದ್ದಿಯಾಗುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು !!

★★★

ಈರುಳ್ಳಿ ಲಾರಿ ಡಕಾಯಿತಿ
- ಸುದ್ದಿ

ಮಾಲೀಕ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದನಂತೆ

★★★

ಗುಜರಾತ್; ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ವರ್ಚಸ್ಸಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ
- ಪ್ರಧಾನಿ ವಿಷಾದ

ಬಾಪು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಆದ ವಿಷಾದ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುಲ್ಲ !!

★★★

ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗಳ್ಳನ ಪರಾರಿ.
- ಸುದ್ದಿ

ಆ ಕೈಯನ್ನಾದರೂ ಪೊಲೀಸರು ಹಿಡಿಯಬಾರದಿತ್ತೆ ??

★★★

ಚಪ್ಪಲಿ ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆದಾಡಿದ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು

- ಸುದ್ದಿ

ಅವರ ಪೇ ಸ್ಕೇಲ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು!

ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಹೃದಯ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕು ಯಾತಕೆ ??

- ಹೇಳಿಕೆ

ಹೌದು, ಅದು.....ಯಾತನೆ !!

ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ಸ್ಥಳಾಂತರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ

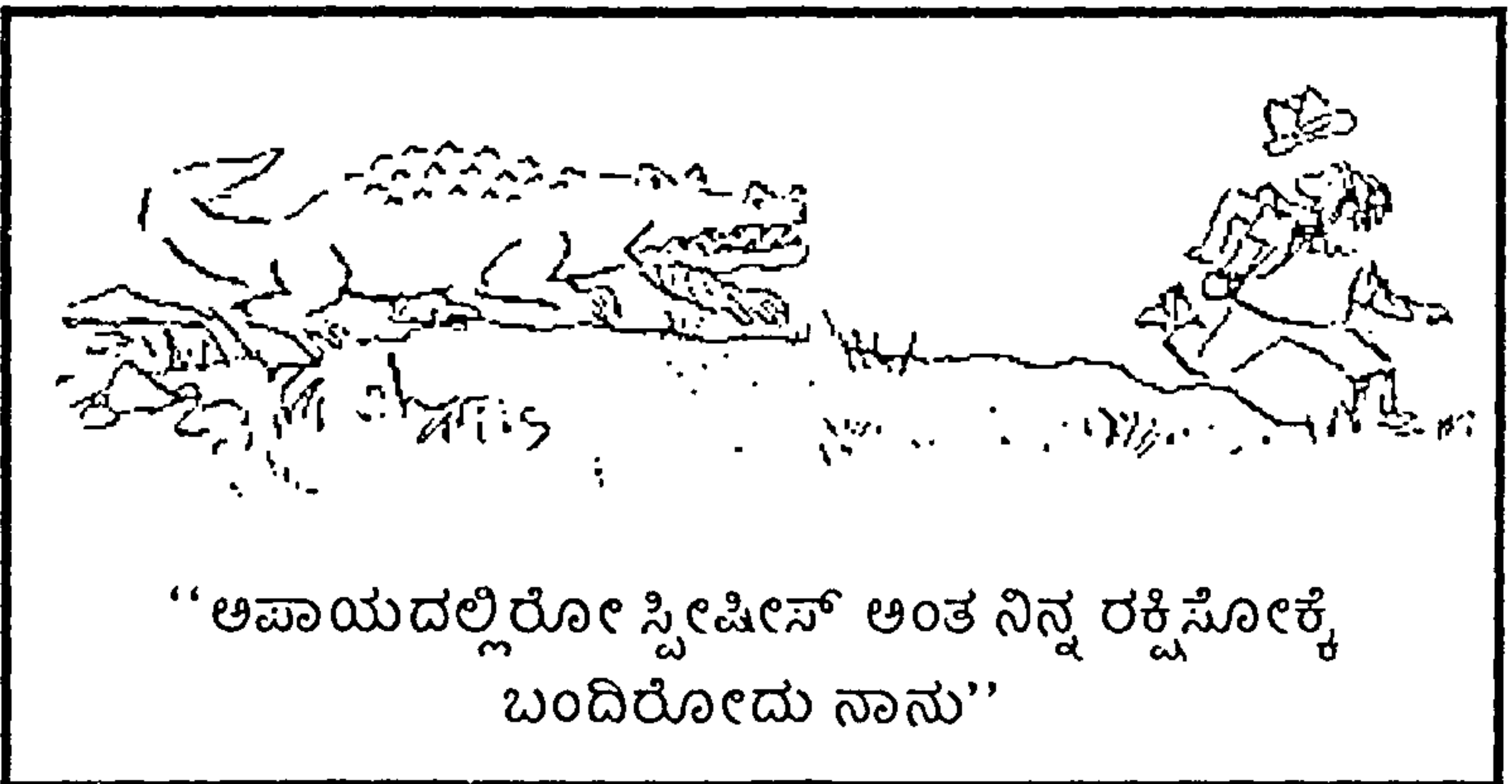
- ಸುದ್ದಿ

Something fishy !!

ಶೇಕಡ 99 ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

- ಡಾ. ದೇವಿ ಶೆಟ್ಟಿ

ಇದಕ್ಕೆ ದೇವಿ ಪ್ರಸಾದವೇ ಬೇಕು !!

“ಅಪಾಯದಲ್ಲಿರೋ ಸ್ಪೀಷೀಸ್ ಅಂತ ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಿಸೋಕ್ಕೆ
ಬಂದಿರೋದು ನಾನು”

ಕಾರಿನ ಸುಖ

• ಸತ್ಯವತಿ

ಭೋಜನ ಸುಖ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಸುಖ, ಶಯನ ಸುಖ, ಪಯಣ ಸುಖ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕಾನೇಕ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ 'ಕಾರಿನ ಸುಖ'ದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ್ದೇಕೆಂದು ರಂಗಿಯ ರಂಪಾಟ!

'ಅಲ್ಲಾ ತಾನಾದರೂ ಇವಳಿಗೇನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ? ಒಳ್ಳೆಯ ಹೈಟೆಕ್ ಲಗ್ನುರಿ ಬಸ್‌ನಲ್ಲೇ ಊರೂರು ಸುತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲಾ? ಚೆಂದುಳ್ಳಿ ಚೆಲುವೆಯರು ಸುತ್ತುವ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಲ್ಲಿ ಇವಳನ್ನು ರಾಣಿಯಂತೆ ಮೆರೆಯಿಸಿಲ್ಲಾ? ಇವಳು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಾಗದೆ, ಹಾಗೆಂದು ಒದರಲಿಕ್ಕೂ ಆಗದೆ, ಇವಳನ್ನು ಇವಳೇ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಐದು ನಕ್ಷತ್ರ (ಫೈವ್‌ಸ್ಟಾರ್), ಹತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರ (!) ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯ ಊಟಕ್ಕೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತೆತ್ತು, ಖಾಲಿ ಜೇಬನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡ ವಿಷಯ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯಲ್ಲಾ!' ಎಂಬುದೇ ರಂಗಣ್ಣನ ಗೋಳಾಟ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಆ ಬಿಳೀ ಆನೆ... ಅದೇ 'ಮಾರುತಿ' ಎಂದು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೀರುತಿಗಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ 'ಮರಿ ಆನೆ', ಅದು ರಂಗಣ್ಣನ 'ಗಜಲಕ್ಷ್ಮಿ'ಯ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ತನ್ನೂಲಕ ಆತನ ತಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕೇ? ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಖರ್ಚು - ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಗುಡ್ಡದಷ್ಟು ಏರಿಸುವ ಆ ದುಬಾರಿ ಕಾರಿನ ವ್ಯಾಮೋಹ ಇವಳಿಗೆ ಏಕಪ್ಪಾ ಹಿಡಿಯಿತು ಎಂದು ರಂಗ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, "ಕಾರು, ಬೇಕು ಅದರಲ್ಲೂ ಮಾರುತಿ ಕಾರೇ ಬೇಕು - ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಅದು ಬಿಳಿಯೇ ಇರಬೇಕು" ಎಂದು ಅವಳ ಗಲಾಟೆ.

ಇವಳ ಮಾತಿನ ಅಂತರಾರ್ಥವೇನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಿತೆ? ತಿಳಿದರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ತನ್ನ ಅಕ್ಕ-ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರ ಪೋರ್ಟ್‌ಕೋದಲ್ಲಿ 'ರೊಯ್' ಎಂದು ಕಾರು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವಾಗ, ಇವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ 'ಝುಯ್' ಎಂದು ಉರಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದಂತೆ. ರಂಗಿಯ ಗೆಳತಿಯರು ರಂಗಾಗಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವಾಗ, ಇವಳಿಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ತಲೆಸುತ್ತುತ್ತಂತೆ. ಅವರು ಕಾರಿನ ಕತೆ ಹೇಳುವಾಗ, 'ಅದು ನಿನಗಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಅವರು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತಿವಿದಂತಾಗಿ ಇವಳಿಗೆ

ಅಪಮಾನದಿಂದ ತಾನು ಸತ್ತೇ ಹೋದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದಂತೆ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಅಂತೆ ಕಂತೆ ಸಂತೆ!

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಂಗಿಗಾಗಿರುವ ಅವಮಾನ, ನಿರಾಶೆ, ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ - ಅವಳ ಮನೆಯ ಪೋರ್ಟಿಕೋದಲ್ಲಿ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ಬಿಳಿ ಮಾರುತಿಯ ಗೈರುಹಾಜರಿ! ಕಾರನ್ನು ತಂದಿಡದ ರಂಗಣ್ಣ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸೇ? ಅವನು ತನ್ನ ಸರೀಕರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕುರಿಯಂತೆ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇವೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಮಂಕುಮಂಡೆಗೆ ತನ್ನಿಂತಾನೇ ಹೊಲೆಯದಿದ್ದರೂ, ಟ್ಯಾಂಕಿನಂಥಾ ಮಂಡೆಯುಳ್ಳ ರಂಗಿಗೆ ಹೊಲೆದಿದೆ ತಾನೇ? ಅದನ್ನಾತ ಅರಿತುಕೊಂಡು ನಡೆಯಬಾರದೇ? - ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೇ ರಂಗಿಯ ಅಂತರಂಗದ ರಿಂಗಾಟ!

“ಮಾರುತಿ ಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲೂ ಆಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ‘ಬಿಳಿ’ ಮಾರುತಿ! ಏಕೆ ಈ ‘ಬಿಳಿ’ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ? ಶ್ವೇತದಲ್ಲೇನು ಮಹತ್ವ?” ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಿದರೆ ರಂಗಣ್ಣ ನೀಡುವ ವಿವರಣೆ ಇಂತಿದೆ:

“ವರ್ಣಗಳ ಪೈಕಿ ‘ಬಿಳಿ’ ಎಂದರೆ ಶಾಂತಿಯ ಸಂಕೇತ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬಿಳಿ ಮಾರುತಿ ಮನೆಗೆ ಆಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ರಂಗಿ ಶಾಂತಚಿತ್ತಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ತೊರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಯುದ್ಧ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನೀಯುತ್ತಾಳೆ. ಅದರೊಂದಿಗೇ ಅತ್ಯಂತ ಬೇಗ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಆ ಹತ್ತಿವರ್ಣದ ಕಾರನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ತಿಕ್ಕೇ ತಿಕ್ಕೇ ತೊಳೆಸಿ ಧನ್ಯಳಾಗುತ್ತಾಳೆ”. ಎಂದು ಪಟಪಟನೆ ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಮೇಲುಸಿರಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನೂ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ರಂಗಣ್ಣ.

ಗಂಡನಿಗೆ ಕಾರಿನ ಮೇಲೆ ಮೋಹ ಬರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಏನೇನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು ರಂಗಿ. ಮನೆಯ ಗೋಡೆ, ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಕಾರಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ, ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ‘ಆಟೋಕಾರ್’ ನಂತಹ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದಿರಿಸಿದಳು. ಮಕ್ಕಳ ಪೆನ್ನಿಲ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮ ಸೆಂಟ್ ಬಾಟಲ್‌ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಿನ ಆಕಾರದ ಡಬ್ಬಿಗಳನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ತಂದಿಟ್ಟಳು. ಅದೂ ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ “ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಜಾಡಮಾಲಿಗೂ ಕಾರು ಉಂಟಂತೆ. ಆ ಯೋಗ ನಮಗೆಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು? ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಪೊಂತಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ!” ಎಂದು ಬಿಡದೇ ಮೂದಲಿಸತೊಡಗಿದ ರಂಗಿಗೆ, “ನೀನೂ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ಜಾಡಮಾಲಿ ಆಗು” ಎಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಝಾಡಿಸಿ ಒದ್ದನಾದರೂ, ಹಾಗಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ರಂಗ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಹಟಕ್ಕೆ ಮಣಿಯದ ಗಂಡು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರುವನೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಗಿನ್ನಿಸ್ ದಾಯಿಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸದ ರಂಗಣ್ಣ, ಕಡೆಗೂ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯ ಆಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ, ತಾಜ್‌ಮಹಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಶಾಜಹಾನ್‌ನಷ್ಟೇ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡ.

ಇನ್ನೇನು? ಎಲ್ಲಾ 'ಶುಭಂ', 'ಮಂಗಳಂ' ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದಿರಾದರೆ, ನೀವಿನ್ನೂ ಸಿನೇಮಾ ಮಾದರಿ ಕತೆಗಳ ಗುಂಗಿನಲ್ಲೇ ಇರುವಿರಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಕಾರು ಬಂದ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಅವರಿವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು ಕತ್ತು ಕೊಂಕಿಸುತ್ತಾ ಸುಖಿಸಿದ ರಂಗಿ, ಐದನೇ ದಿನದಿಂದ ರಂಗಣ್ಣ ರಜಾ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ಊರೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದಳು. ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಿಮಾಕಿನ ಗೆಳತಿಯರ ಮೇಳವನ್ನು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಶಾಪಿಂಗ್ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಈ ಶಾಪಿಂಗ್ ಎಂಬ 'ಶಾಪ'ಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ, ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಕಾರಣವನ್ನೊಡ್ಡಿ, ರಂಗಣ್ಣ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಾಪಿನೆಡೆಗೆ ಪಾದ ಬೆಳೆಸಿದಾಗ ರಂಗಿ ಕೋಪದಿಂದ ಕುದ್ದುಹೋದಳು.

ಹೆಂಡತಿಯ ನಿರಂತರ ಕೋವಾಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ನಲುಗಿದ ರಂಗ, ಮಂಗಳನಂತೆ ಮಾರುತಿ ಏರಿ, ಡ್ರೈವರ್ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದ. ರಂಗಿಯ ತಂಡದ ಕುಲುಕುಲು ನಗುವಿನ ಅಲೆ ಮಾರುತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಲು, ಅದು ಓಲಾಡುತ್ತಾ, ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಅಂಗಡಿಗಳೆಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿತು.

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿಯ ಎದುರು ಕಾರನ್ನು ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಗುಂಪು, ಮತ್ತೊಂದು ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಅಂಗಡಿಯ ಒಳಗೇ ಸೇರಿಹೋಯಿತು. ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ತಾಣವನ್ನರಸುತ್ತಾ ಕಾರಿನಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿದ ರಂಗ. ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಸುತ್ತಿದರೂ ಜಾಗ ದೊರೆಯದ ಕಾರಣ, ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ, ಕಾರಿನ ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡಿದ. ಆದರೂ ರಂಗಿಯ ಮೇಳ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬಳಸಿದ ಕಟುವಾದ ಅತ್ತರಿನ ಪರಿಮಳ ಹಾಗೂ ಅವರ ಕೇಕೇ, ಗಲಭೆಗಳಿಂದ ಆತನ ತಲೆ ನೋವಿನ ಆಗರವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಳೆ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮು ಸಹಿತ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕಾರನ್ನೇರುವಾಗ, ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ರಂಗಣ್ಣ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ದಂಡ ತೆರಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇದಾವುದೂ ಆ ತಂಡದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ತಂದ ಸಾಮಾನು, ತಮ್ಮ ಚೌಕಾಶಿಯ ವೈಖರಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಣ್ಣನೆಯಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿದ್ದರವರು.

ಒಂದಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದ ಕಾರು ಯಾಕೋ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾರೆನೆಂದು ತಕರಾರು ಹೂಡಿ, ಗುಡು ಗುಡು ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ನಡು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಟ್ಟು ನಿಂತ ಕಾರನ್ನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಬದಿಗೆ ತಳ್ಳಿದ ರಂಗನನ್ನು ಕುರಿತು ಒಬ್ಬಳು ಲಲನಾಮಣಿ “ಏನೀ ಹೊಸಾ ಕಾರೂ ಹೀಗೆ ಕೈಕೊಡೋದುಂಟಾ? ಇದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡೋ, ಅಥವಾ ಟೆನ್ತ್ ಹ್ಯಾಂಡೋ?” ಎಂದು ಛೇಡಿಸಿದಳು.

“ಏನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ದಾರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೊಂತ ಹೊಟ ಹೂಡಿದ್ಯೇನೇ?” ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕೀಚಲು ಕಂಠ ರಂಗಿಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಕಿರುಚಿತು.

ರಂಗಣ್ಣನಿಗಾದರೋ ಕಾರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಹತ್ತಿರದ ಪೊನ್ ಬೂತಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಮೆಕಾನಿಕ್‌ಗೆ ಪೋನಿಸಿದ. ಆತ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಆಗಮಿಸಿ, ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಂಗಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಗೆಳತಿಯರೂ ಒಂದೊಂದು ಕೊಂಕು ಮಾತಾಡಿ, ರಿಕ್ವಾವನ್ನೋ ಬಸ್ಸನ್ನೋ ಹಿಡಿದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ರಂಗನ ಪುಣ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ನಾರಿಯರ ಕವಕವ ಕೇಳಿ ಈ ‘ಕಾರುವೈದ್ಯ’ನೂ ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಿದ್ದ.

ಆತ ಕಾರನ್ನು ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಹೊರಟವನೇ ಬಿದ್ದೂ ಬಿದ್ದೂ ನೆಗಾಡಿದ.

“ಏನುಸ್ವಾಮಿ? ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗೂಂದ್ರೆ ಗಾಡಿ ತಾನೇ ಹ್ಯಾಗೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತೆ?” ಎಂದಾತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು,

“ಇದರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ನಮ್ಮ ಕೇರಿಯ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ತುಂಬಿಸಿದ್ದ್ರಾ ನಿಂತುಹೋಯ್ತಲ್ಲೀ!” ಎಂದು ರಂಗ ಮುಗ್ಧತೆಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಆತ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ನಗುತ್ತಾ, “ಅದಲ್ಲೀ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಕಾರು ಓಡಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಗಿಟ್ರೋಲ್ ಏನೂ ಬೇಡ್ವಾ?” ಎಂದು ಬಿಡಿಸಿ ಕೇಳಿದಾಗ,

ತನ್ನ ಮರೆವಿಗೆ ನಾಚಿ ನೀರಾದ ರಂಗ. ಗಂಟೆಗಟ್ಟಳೆ ಸುತ್ತಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಪೆಟ್ಟೋಲ್ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇದೇಕೆ ನನ್ನ ಮಂಡೆಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬೆರಗುಗೊಂಡ.

ಏನಾದರೇನು? ಪೆಂಗಸರೆದುರು ಇಂಗುತಿಂದ ಮಂಗನಾಗಿದ್ದ ರಂಗ. ಇನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಡದಿಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ವಿಶೇಷ ಮಂಗಳಾರತಿಗೆ ಬೇರೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಬೇಕು ಆತ. ಅಂತೂ ಆತನದೀಗ ನಾಯಿಪಾಡು.

ಈ ಪ್ರಕರಣದ ನಂತರ ರಂಗಿ ಒಂದೆರಡು ವಾರ ಬಿಮ್ಮನೆ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾರಣ ರಂಗ ಹಾಯಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಅದೊಂದು ದಿನ ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅರೆನಿದ್ದೆ ಮಂಪರಿನಿಂದ ಮಂಕಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಂಗನೆಡೆಗೆ ಆಕೆ ಬಿಂಕದಿಂದ ಬಂದಾಗ, ಆತಂಕ ರಂಗನನ್ನಾವರಿಸಿತು.

ಕೊರಳು ಕೊಂಕಿಸಿ ಅರೆ ಮಂದಹಾಸದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧದ ಮದುವೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕಾರಿನಲ್ಲೇ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ 'ಕೈಕೆ-ಬಯಕೆ'ಯನ್ನಾಕೆ ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ರಂಗ ಹೌಹಾರಿದ.

“ಲೇ, ಕಾರಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಎಷ್ಟಿದೆ ಗೊತ್ತಾ? ಅದನ್ನ ತೀರಿಸಬೇಡ್ವಾ? ಹೀಗೆ ಮದುವೆ-ಮುಂಜೀಂತ ಆಫೀಸಿಗೆ ರಜೆ ಮಾಡ್ತಾ ಕೂತ್ರೆ, ಸಂಬಳದ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಖೋತಾ ಆಗುತ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಬೆಟ್ಟಗಾತ್ರದ ಸಾಲ ತೀರಿಸೋರು ಯಾರು? ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬಂದ್ರೆ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ” ಎಂದು ಸಾಧಾರಸಹಿತ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟ ರಂಗ.

ಆದರೆ ಇದೊಂದು ದಿನ ರಂಗ ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಳು ರಂಗಿ. ತನ್ನ ಮಾತು ನಡೆಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಕೈಯ್ಯಾರೆ ಕಾರಿನ ಗಾಜುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡಿಮಾಡಿ, ರಂಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಂಡ ತೆರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹುಸಿ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿ ಚಂಡಿಯಂತೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿದಾಗ, ಹಲ್ಲುಕಿತ್ತ ನಾಗರದಂತೆ ರಂಗ ಮಣಿದ.

ಸಂಬಂಧಿಗಳೆದುರು ಕಾರನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಹಂಬಲ ಆಕೆಗೆ. ಆದರೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ದಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ರಂಗಗೆ. ಓತಿಕ್ಕಾತದ ಮೈಯಂತೆ ಮುಳ್ಳಂಥ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದ ರಸ್ತೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳ ಕಾಣುವಂಥ ಹೊಂಡಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಬಸ್ಸಿನವರು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರಂಗನ ಮಾರುತಿಗಂತೂ ಇದು ಭಾರೀ ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆ.

ತ್ರೇತಾಯುಗದ ರಾಮನ ಬಂಟ ಹನುಮಂತ ಲಂಕೆಗೆ ಹಾರಿದಂತೆ, ಈ ಪುಟ್ಟ ವಾಹನವೂ ಆ ಕೆಟ್ಟ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋಲೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಾಧಾರಣ ಕಪಿಯಂತೆ ಲಾಗಹಾಕತೊಡಗಿತು. ಅಲ್ಲಾಡಿ, ಹಾರಾಡಿ, ಮೈಕೈ ಗುದ್ದಿಸಿಕೊಂಡು ಮದುವೆಮನೆ ಸೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸುಸ್ತು. ಆದರೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಯಾಸ ಎಂದು ಉಲಿಯಬಹುದೇ? ಊಹಾಂ.... ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಸ್ತಾಗದವರಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯರ್ಥಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ದಂಪತಿಗಳು ನೆರೆದವರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತುಹೋದರು.

ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಕಾರಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ರಂಗಗೆ ಆಘಾತವೊಂದು ಕಾದಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಆರೇಳು ಜನ ಭರ್ತಿ ಆಸಾಮಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ರಂಗಿ ತನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ!

“ರೀ, ಬೇಗ ಬನ್ನೀ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ, ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕಾರಲ್ಲೇ ಡ್ರಾಪ್ ಕೊಡ್ತೀನೀಂತ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ” ಎಂದು ಒಂದಿನಿತೂ ಚಿಂತಿಸದೆ ವಿವೇಚನಾರಹಿತ ವಾಗ್ವರಿಯನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಂಗಿಯನ್ನು ಹರಿದುಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡಿದ ರಂಗ, ಆ ಸಂಬಂಧಿಗಳೆದುರು ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಂಡು ಸಾರಥಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತನಾಗಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಂತೆ ಕುಳಿತ.

ಮುಂದೆ, ಹಿಂದೆ, ಡಿಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ, ಹೇಗ್ಗೆಗೋ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುರುಕಿ, ತಾನೂ ಯಾರದೋ ಕಾಲ್ಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ರಂಗಿ ‘ರೈಟ್’ ಎಂದು ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ತೋರಿಸಿದಾಗಲೇ ರಂಗ ಕಣ್ಣೆರದದ್ದು. ಏದು ಜನ ಇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಎಂಟುತ್ತು ಮಂದಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಅಳತೆ ಮೀರಿ ತುಂಬಿಹೋದ ತನ್ನ ಕಾರಿನೊಳಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಲೂ ಹೆದರಿ, ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ದೃಷ್ಟಿನೆಟ್ಟು ಕಾರನ್ನು ಚಲಾಯಿಸತೊಡಗಿದ ರಂಗ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕ ಚೇಲನಂತೆ.

ಪುನಃ ಕೆಟ್ಟ ರಸ್ತೆ ಎದುರಾಯ್ತು. ಅದರ ಕಜ್ಜೆ ಮೈಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವಾಹನ ಚಲಾಯಿಸಿದರೂ, ಒಳಗಿದ್ದ ‘ಒರಳು ಗುಂಡುಗಳು’ ಓಲಾಡತೊಡಗಿ, ಸೀಟಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಮುಂದಿನ ಸೀಟಿನ ಬಳಿ ಶೋಕಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗೊಂಬೆಯನ್ನೇ ಆಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಲು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನೂ, ಅದನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿತು

ಒಂದು ಗುಂಡುಕಲ್ಲು! ಕಿಟಕಿ ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಒಡೆಯುವ ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ 'ಟುಸ್' ನಾದ ತೇಲಿಬಂದಿತು. ಇಳಿದು ನೋಡಲಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಕಾರಿನ ಎರಡು ಟಯರ್‌ಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಂಕ್ಚರ್ ಆಗಿದ್ದವು. ಇದ್ದ ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಟಯರ್‌ನ ಬದಲಿಗೆ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಬಂಧಿಗಳು ನೆಟಿಗೆ ಮುರಿದು, ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಯಾವುದೋ ಬಸ್ಸನ್ನು ಏರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ರಂಗನೂ ಟಯರ್‌ನೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಸ್ಸನ್ನು ಏರಿದಾಗ, ಒಬ್ಬಳೇ ಇರಲು ಹೆದರಿ ರಂಗಿಯೂ ಬಸ್ಸನ್ನೇರಿದಳು. ಟಯರ್‌ನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ತಂದು, ಕಾರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗಲೂ ಆ ಹದಗೆಟ್ಟ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಂಗಾಂಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರವಾದಂತೆ ಮಾರುತಿ ರೋಧಿಸುತ್ತಿರಲು, ರಂಗಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಟವೆದ್ದಿತು. ಕಾರಿನಿಂದ ದೂರೆಯುವ ಸುಖ-ಅಸುಖಗಳೆರಡರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯ್ತು.

'ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನುಣ್ಣಿಗೆ' ಎಂಬ ಅನುಭವದ ಮಾತನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಳು ರಂಗಿ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಹೊರಟರೆ ನೆರೆಕೆರೆಯವರಿಗೆ ಕೋಪ. ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೋಪ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದರೆ ಮಾರುತಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಡೆದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬ ತಾಪ, ಇಂತಹ ನಿತ್ಯನೂತನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಧನ್ಯವಾಯಿತು ಆಕೆಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಐರಾವತ! ನಾಣ್ಯದಂತೆ ಕಾರಿಗೂ ಎರಡು ಮುಖ ಇರುವುದು ತಿಳಿದು ಆಕೆಯ ಜ್ಞಾನದೀಪ ಫಳಫಳಿಸಿತು.

'ಕಾರು ಪೋರ್ಟ್‌ಕೋದಲ್ಲಿದ್ದರೇ ಚೆಂದ, ಪಯಣ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಚೆಂದ.' ಎಂಬ ನಿಲುವನ್ನು ತಳೆದ ರಂಗಿ, "ರೀ, ರಿಕ್ವಾ ಅಥವಾ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕ್ರೀ. ಯಾರದೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ತಲೆಬೇನೆನೂ ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್‌ಸುಮ್ಮೆ ಗತ್ತು ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ, ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಸುರಿದು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ಕಾರನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾ?" ಎಂದ ತಾನೇ ರಂಗನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಹತ್ತಿದಳು. ಅಂತೂ ಆಕೆಗೆ 'ಕಾರಿನ ಸುಖ'ವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ರಂಗ ಗೆದ್ದಿದ್ದ.

ಚಪ್ಪಲಿ ಪುರಾಣಂ

• ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಬಿಟ್ಟು, ಚಪ್ಪಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಕಪ್ಪ ಇವರು ಲೇಖನ ಗೀಚಿದ್ದು? ಎಂದು ತಾವು ಮೂಗು ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ, ಕಥೆ-ವ್ಯಥೆ ಕೇಳಿ.

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ, ನವರಾತ್ರಿ ಉತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮೂರಿನ ಶಾಂತೇರಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ಮಹಾಲಸಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲೂ, ಒಂಭತ್ತು ದಿನ ದೇವಿಯನ್ನು ಆನೆ, ಚಿಗರೆ, ಕುದುರೆ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲೈಟಿಂಗ್, ಹೂವಿನ ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆ ಅತ್ಯಂತ ಜ್ವಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನಳಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು ನೋಡುವದೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯ ದೇವರಿಗೆ ನಾಮಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಅಮ್ಮ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ನನ್ನ, ತಂಗಿಯರ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಾಯುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು! ಹಾಗಾಗಿ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಳತಿಯರು, ಯಾವ ದೇವತೆಗೆ ಯಾವ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದ್ದರು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ, ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು ಹೇಳಿ, ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೆ!

ನಾನೊಮ್ಮೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ದೊಡ್ಡ ಚೀಲವೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ದೇವರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆವು? ಎಂದು ನಾನು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಚಪ್ಪಲಿಗಳಿದ್ದವು! ಅರೆ ವ್ಹಾ!! ಎಂದು ನಾನಾಕೆಯ (ಧೂರ್ತು?) ಬುದ್ಧಿಗೆ Hats off ಹೇಳಿದೆಯೆನ್ನಿ!

ಈಗ, ಜನರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ, ಚಪ್ಪಲಿಗಂತೂ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯ ಚಪ್ಪಲಿ ಚೋರರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿವಾಹ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಗಳಿದ್ದಾಗ, ಈ ಚೋರ ಮಹನೀಯರು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಯೇ ಹಾಜರಾಗಿ, ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ದರ್ಜೆಯ, ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನೇ ಕದ್ದು ತರುತ್ತಾರೆ!

ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಯಿತು. ನೆಂಟರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳುವಾಯಿತು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೋದವರ ಚಪ್ಪಲಿಗಳೂ ಹೋದವು! ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಳುಕದೇ, ತಮ್ಮ ಸೈಜಿನ ಆದರೆ ತಮಗಿಂತ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಳುವು ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಉಂಟಾಗದೆ, ಬರಿಗಾಲಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. “ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳುವು ಮಾಡಲು, ನಾನು ನಾಲಾಯಕ್ ವ್ಯಕ್ತಿ” ಎಂದು ಗೆಳತಿಯರು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರೂ, ನಾನೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಶ್ರಾವಣ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ರಾಯರ ಆರಾಧನೆಗೆಂದು ಪುಣೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಚಪ್ಪಲಿ ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಚಪ್ಪಲಿಗಳಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಬರಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. “ನನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳುವು ಮಾಡಿದಾಕೆಯ ತಲೆ, ಸಹಸ್ರ ಹೋಳಾಗಲಿ ರಾಯರೇ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಆಕೆಯ ತಲೆ ಖಂಡಿತ ಒಡೆಯುತ್ತೆ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸೀ ಸಮಾಧಾನ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದುಃಖ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ!

ಚಪ್ಪಲಿ, ಬೂಟು ಕಳುವು ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು, ಹೆಂಗಸರು, ಗಂಡಸರು, ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಆಫೀಸರುಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡದಿರಿ. ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರ್, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬೂಟೊಂದನ್ನು, ವಿವಾಹ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಬಳಿಕ, ಚಪ್ಪಲಿ ಮಾಲೀಕನು, ತನ್ನ ಬೂಟನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅವರಿಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಯ್ದು, ಅಂತೂ, ತನ್ನ ಬೂಟ್‌ನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

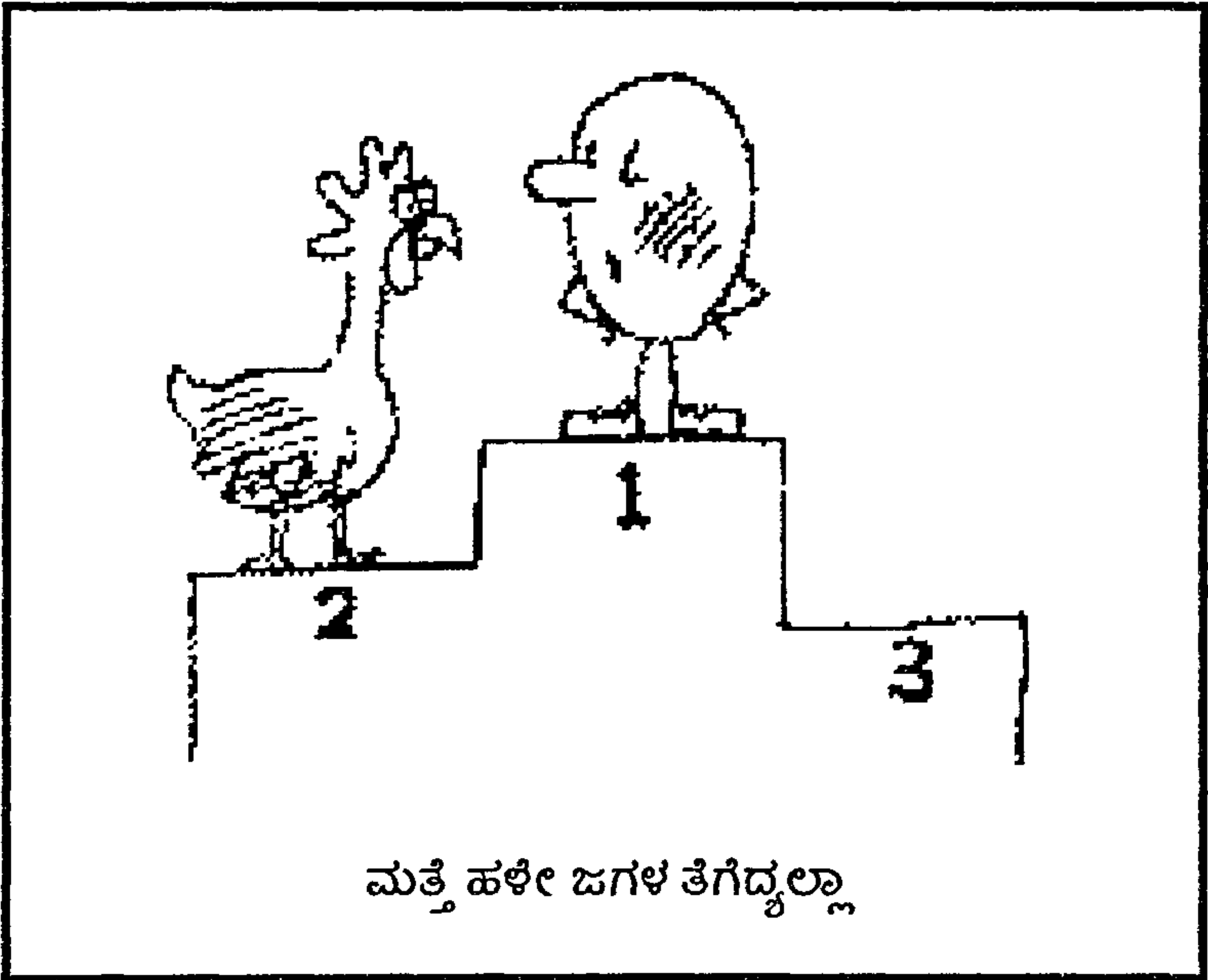
ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಿಯ ಓದುಗರೇ, ನೀವು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ಹಳೆಯ ಚಪ್ಪಲಿ ಅಥವಾ ಬೂಟ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ನಮ್ರ ವಿನಂತಿ. ಕಾರಣ ಹಳೆಯ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅದು ಕಳೆದು ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಭರ್ಜರೀ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾವನರಾಗಬಹುದು. ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಮನಸಾರೆ ದೇವರನ್ನು ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಣಬಹುದು. “ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ... ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಪೀಳಿಗೆಯವರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡೆಂದು” ಬೇಡಿಯೂ ಬರಬಹುದು! ವಿವಾಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಡಿಯೋ ವಾಲಾ ಲೈಟ್ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ, ನಗುಮುಖ ಹಾಕುವ, ವರ-ವಧು, ಅತ್ತೆ-ಮಾವ, ವಾರಗಿತ್ತಿಯರು, ವಿಡಿಯೋ ತೆಗೆದದ್ದು ಮುಗಿದಾಗ ಪುನಃ ಅವರೆಲ್ಲರ ಸೋತ ಮುಖ, ಉರಿ ಮುಸುಡು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಧನ್ಯರಾಗಬಹುದು! ನೀವು ಏನಂತೀರಿ? ನನ್ನ ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳೆದುಹೋದ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಈ ಲೇಖನ ಗೀಚಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಂತೆ ನೀವು ಮೂರ್ಖರಾಗದಿರಿ ಎಂಬ ಹಾರೈಕೆ ನನ್ನದು!!

ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಹೇಳಿದರು?

• ಆರತಿ

1. ಸೂರ್ಯನಂತೆ ತೇಜಸ್ವಿ, ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ತಾಳ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ, ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹೇಂದ್ರ.
(ಅ) ಒಸಮಾ ಬಗ್ಗೆ ಮುಷರಾಫ್ ಐ.ಎಸ್.ಐ. ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
(ಆ) ಮುಷರಾಫ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಸಮಾ ತೋರಾಬೋರಾ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ
(ಇ) ಸತ್ಯವಾನನ ಬಗ್ಗೆ ನಾರದರು ಅಶ್ವಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ
2. ಮುಂದೇನೇ ಸಖಿ ಮುಂದೇನೇ
(ಅ) ಸೋನಿಯಾ, ಪೋಟ ಪಾಸ್ ಆದ ನಂತರ ಅಂಬಿಕಾ ಸೋನಿಗೆ
(ಆ) ಅರುಂಧತಿ ರಾಯ್, ಮೇಧಾ ಪಟ್ಕರ್ಗೆ ತನ್ನ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸಿನ ಬಗ್ಗೆ
(ಇ) ವರಕವಿ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಒಂದು ಕವನದ ಸಾಲು
3. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ನಾಯಿಯೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಬರಬೇಕು. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ.
(ಅ) ಬ್ಲೇರ್ ಅನ್ನು ಕುರಿತ ಟೆಕ್ಸಾಸಿನ ರ್ಯಾಂಚ್ ಒಂದರ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಗಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಬುಷ್ ಹೇಳಿದ್ದು.
(ಆ) ನರೇಂದ್ರ ಮೋದಿ ಕುರಿತು ಅದ್ವಾನಿ, ವಾಜಪೇಯಿಯವರೊಂದಿಗಿನ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ
(ಇ) ಧರ್ಮರಾಯ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತು
4. ನಡೆ ಮುಂದೆ, ನಡೆ ಮುಂದೆ, ನುಗ್ಗಿ ನಡೆ ಮುಂದೆ.
(ಅ) ಬಸ್ ಕ್ಯೂ ಜನರ ಸಮೂಹ ಗಾನ
(ಆ) ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುವ ವಾಕರ್ಸ್
(ಇ) ಕುವೆಂಪುರವರ ಕವನದ ಸಾಲು
5. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಇಡಬೇಡಿರಪ್ಪ.
(ಅ) ಹಮೀದ್ ಕರ್ಜಾಯ್ ಅಲ್ ಖೈಡಾ ಜನರಿಗೆ ಅನಕೊಂಡಾ ನಂತರ
(ಆ) ಎಸ್.ಎಂ.ಕೃಷ್ಣ DKSಗೆ ಚುನಾವಣೆಯ ನಂತರ
(ಇ) ಧರ್ಮರಾಯ ಧುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಅರಣ್ಯಪರ್ವದಲ್ಲಿ

6. ಈ ಮುದುಕ ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.
- (ಅ) ಸೋನಿಯಾ ಯಾರನ್ನ ಕುರಿತು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.
- (ಆ) ಸೋಮನಾಥ್ ಛಟರ್ಜಿ ಬಾಸು ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ....
- (ಇ) ಭೀಷ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಧುರ್ಯೋಧನನ ಸಾಮಂತರು ರಾಜಸೂಯದಲ್ಲಿ
7. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಗದಾಯುದ್ಧ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೇ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದೆ.
- (ಅ) ಕಾಲಿನ್ ಪಾವೆಲ್ ಮಧ್ಯ ಏಷ್ಯಾದ ಪ್ರೆಸ್ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ.
- (ಆ) ನವದೆಹಲಿ ಪ್ರೆಸ್ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಟೋನಿ ಬ್ಲೇರ್
- (ಇ) ಬಲರಾಮ ಭೀಮ ಧುರ್ಯೋಧನರ ಕಾಳಗವನ್ನು ಕುರಿತು
8. ನಿಮ್ಮ ನೆನಪೇ ನನ್ನ ಹಿಂಡುವುದು ಹಗಲಿನಲಿ, ಇರುಳಿನಲಿ ಕಾಣುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕನಸು
- (ಅ) ಒಸಮಾ ಕುರಿತು ಬುಷ್ ತನ್ನ ರ್ಯಾಂಚಿನಲ್ಲಿ
- (ಆ) ವಾಜಪೇಯಿ ಕುರಿತು ಮುಷರಾಫ್ ಇಸ್ಲಾಮಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ
- (ಇ) ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕವನದ ನಾಯಕಿ

ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಪದಗಳು

• ಶಿವು

ಪೊದೆಮಾತು

ಇದನ್ನು ಬುಷ್ಟಿಸಮ್ ಅಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆ ಮಾನಸಿಕ ವಯಸ್ಸಿನವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆ: “ನಮ್ಮ ಪಿಂಕಿ ನೋಡಿ ಶ್ಯಾಮಲ, ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ, ಆಗಲೇ ಏನೋನೋ ಪೊದೆಮಾತು ಕಲ್ತು ಬಿಟ್ಟಿದಾಳ್ರೇ. ಮೊನ್ನೆ ಪ್ಲೇಹೌಸಿನಿಂದ ಮನೇಗೆ ಬರತ್ತೂವೆ “ಅಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಪುಸ್ ಪುಸ್, ತಿಂಡಿ ಕೊಡೂ” ಅಂತ ಒಂದೇ ಹಠ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟೂರೀ.”

ಟೋನಿಚಾಳಿ

ಮೇರಿಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುವ ಕುರಿಮರಿಯಂತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಬಹು ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುವ ನಡವಳಿಕೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: “ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬೀದೀಲಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ನಾಯಿಮರಿ ಈಚೀಚೆಗೆ ಓಡಾಡುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ ರೀ ಕಮಲಮ್ಮ. ಸುಮ್ಮೆ ಬುಷ್ ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು, ಓಡಿಬಂದು ಕಾಲು ನೆಕ್ಕುತ್ತೆ. ಅದರ ಟೋನಿಚಾಳಿ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ ಅಂತ.”

ಅರುಂಧತಿಚರ್ಯೆ

ಇದು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪದ.

ಉದಾಹರಣೆ: ಪಾರ್ವತಿ, ಗಣೇಶನನ್ನು ಕುರಿತು “ಲೋ ಗಣೇಶಾ, ಸುಮ್ಮೆ ಆ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ದೇವರುಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಅರುಂಧತಿಚರ್ಯೆ ತೋರಿಸ್ತೇಡ್ವೋ ಮರಿ.”

ಒಸಾಮಿಸು

ಯಾರಿಗೂ ಪತ್ತೆ ಸಿಗದಂತೆ ಅಂತರ್ಧಾನವಾಗುವುದು

ಉದಾಹರಣೆ: “ಮೊನ್ನೆ ಏನಾಯ್ತೂ ಅಂತೀರಾ ವೇದಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮ ವನಜಾಕ್ಷಿ ಸ್ಕೂಲಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೋ ಒಸಾಮಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೂ ರೀ. ನಮಗಂತೂ ಹುಡುಕೇ ಹುಡುಕೇ ಸಾಕಾಯ್ತು. ಆಮೇಲೆ ನೋಡಿದ್ರೆ ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಲಿದ್ದ ಒಗೆದ ಬಟ್ಟೆಬುಟ್ಟೀಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಮುದುಡುಕೊಂಡು ಮಲಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಗಾಬರಿ ಆಗಿರಬೇಡಾ.”

ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸೇಡು!

• ಪ್ರಕಾಶ •

ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಸಭಾಂಗಣ. ಮಾಂತ್ರಿಕ ನಸುನಗುತ್ತ ಮೊದಲೇ ಟ್ರಿಕ್ ಶುರುಮಾಡಿದ. 'ಈ ಹ್ಯಾಟ್ ನೋಡಿ, ಖಾಲಿಯಾಗಿದೆ! ಈಗ ನೋಡಿ, ನಾಲ್ಕು ಸೇಬುಗಳು!' ಜನರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾದರು, ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರೋಣಪನೊಬ್ಬ ಪಕ್ಕದವನ ಕಿವಿಯೆಲ್ಲ ಗೊಗ್ಗರು ದನಿಯಲ್ಲಿ 'ಕೋಟಿನ ತೋಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ!' ಅಂದ. ಅದೇ ಮಾತು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹರಡಿತು. ಎರಡನೇ ಟ್ರಿಕ್! ಮಾಂತ್ರಿಕ ಒಂದು ಕೋಲನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿ, ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಒಂದೇ ಕೋಲಾಗುವಂತೆ ಜಾದೂ ಮಾಡಿದ. ಚಪ್ಪಾಳೆಗಳ ಸದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಗೊಗ್ಗರು ದನಿ ಮೊಳಗಿತು. 'ಶರಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹೊಸ ಕೋಲನ್ನು!' ಮೂರನೇ ಟ್ರಿಕ್ ಆದ ನಂತರ ಯಾಕೋ ಚಪ್ಪಾಳೆಗಳ ಜೋರು ಕಡಿಮೆ ಆದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ನಾಲ್ಕನೇ ಟ್ರಿಕ್. ಮಾಂತ್ರಿಕ ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನು ಚಟ್ಟನೆ ತರಿಸಿದ. ರೋಣಪ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. "ಸ್ಕ್ರೀನ್ ಹಿಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜಾಡಿ ಇರುತ್ತೆ!" ಇನ್ನೆರಡು ಚೆನ್ನಾದ ಯಕ್ಷಿಣಿಗಳಿಗೂ ಭಾರಿ ಕರತಾಡನ ದಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಮಾಂತ್ರಿಕ ನಸುನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದ, "ಈಗ ಕೊನೆಯ ಭಾರೀ ಟ್ರಿಕ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ!" ಮಾಂತ್ರಿಕ ರೋಣಪನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, 'ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಡಕ ಕೊಡಿ! ಅದನ್ನು ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಲು ನಿಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ಇದೆ ತಾನೆ?' ಅಂದ. ರೋಣಪ ಕನ್ನಡಕ ಕೊಟ್ಟ. ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಆಯ್ತು. ಮಾಂತ್ರಿಕ ರೋಣಪನ ವಾಚು, ಪೆನ್ನುಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿ ನಗುತ್ತ ನಿಂತ. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ರೋಣಪ ತನ್ನ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ವಾಪಸ್ ಬರುವುದನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ, "ಮಹನೀಯರೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರೆ, ತಾವೆಲ್ಲ ಈಗ ನಾನು ಈ ಮಹಾನುಭಾವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಅವರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನ ನೋಡಿದಿರಿ! ಇದರಿಂದ, ಒಂದು ಭಾರೀ ಫಲಿತಾಂಶ ಖಚಿತ! ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಜಾದೂ ನಡೆಯುವಾಗ ಟೀಕೆ ಮಾಡುಲ್ಲ!"

★ ★ ★

ಪತ್ರಿಕೆಗಳು

• ನೀರರುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್

ಮುಂಜಾನೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಂದಿನಂತೆ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಕಾಂಪೌಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲೇ “ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ.... ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಸೋಮವಾರದಿಂದ ಈಗಿರುವ ರು. ಗಳಿಂದ... ಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತಿದೆ.....” ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಇತಿಹಾಸ ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದದ್ದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿಯಬಯಸುವವರು ಡಿವಿಜಿಯವರ ‘ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ’ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಬಹುದು.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ. ಇಂದಿನ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಓದುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಂಡು ಓದುವವರು ಇನ್ನೂ (ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ) ಕಡಮೆ. ರಾ.ಶಿ.ಯವರ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ “ಮಳೆ ಬಂದ್ರೆ ಛತ್ರೀನೆ ಬಿಚ್ಚೋರು ಪತ್ರಿಕೆಗಾಗಿ ಪರ್ಸ್ ಬಿಚ್ಚಾರ್ಯೆ?” ಅಂದಾಗ! ಇಂದು ದೂರದರ್ಶನದ ವಿವಿಧ ಚಾನಲ್‌ಗಳು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತರಿಸುವ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು (ಸುದ್ದಿ ಓಡುವ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಸಹ) ನೋಡಿಯೇ ಸಂತಸ ಪಡುವವರಿಗೆ ಮುಂಜಾನೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸುದ್ದಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುವವರು ಯಾರು?

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವಿಧ! ದಿನ, ವಾರ, ಪಾಕ್ಷಿಕ, ಮಾಸಿಕ, ತ್ರೈಮಾಸಿಕ.... ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು, ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ತನ್ನ ಓದುಗ ವರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ವಿಷಯಗಳೂ ಅಷ್ಟೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಭಂಡ ಬಾಳಿನವರೆಗೂ ಸಚಿತ್ರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ತನಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವ ವಿಷಯವನ್ನಷ್ಟೇ ಓದುಗರು ಗಮನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಪಾದಕೀಯ, ಕ್ರೀಡಲೋಕ, ನಿತ್ಯಭವಿಷ್ಯ, ಹಾಸ್ಯಲೇಖನ, ಚಿತ್ರಲೋಕ, ಲಾಟರಿ ಫಲಿತಾಂಶ, ವಿನೋದ, ವಿಚಿತ್ರ ಆದರೂ ಸತ್ಯ.... ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದಕ್ಕೊಂದನ್ನು ಬಿಡದೇ ಓದುವ ಭೂಪರು ಇರುತ್ತದೆ! ಇಂತಹವರನ್ನು ಕಂಡೇ ಎಂಬುವನು “ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಅಂಕಣವನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ಓದಬೇಕು. ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಯಾರಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೋ. ನಿನಗಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಸುದ್ದಿಗಳು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರವಂತೂ ಸರಿಯೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣ ಭಾವ ಚಿತ್ರ ಸಹಿತ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ. ವಾಚಕರ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಾದ-ವಿವಾದ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದರೆ “ಈ ವಿವಾದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ - ಸಂ.” ಎಂದು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುದ್ರಾಕ್ಷಸನ ಪಾವಳಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅರ್ಥ-ಅನರ್ಥಗಳು ಓದುಗರಿಗೆ ಮಿಷಿ ಕೊಡುತ್ತದೆನ್ನಬಹುದು. “ರವಿ ಕಾಣದ್ದನ್ನು ಕವಿ ಕಂಡ, ಕವಿ ಕಾಣದ್ದನ್ನು ಕಂಪೋಜಿಟರ್ ಕಂಡ” ನೆನ್ನುವುದು ಇಂದಿಗೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಉಕ್ತಿ. ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರ “ತಿದ್ದುಪಡಿ” ಕಾಲಂ “ತಿಪ್ಪದಡಿ” ಎಂದೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಶ್ರೀಯುತರು ಪೋಲೀಸು ದಳದಲ್ಲಿ ದಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು” ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಮಾರನೆಯ ದಿವಸ “ಶ್ರೀಯುತರು ಪೋಲಿ ದಳದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು” ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಸೂಚಿಸಿತ್ತು. ಇದೇ ರೀತಿ “ಈ ವರ್ಷ ನಗರಪಾಲಿಕೆಯ ವರಮಾನ ಕಡಮೆ ಆಗಿದೆ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ “ಈ ವರ್ಷ ನಗರಪಾಲಿಕೆಯವರ ಮಾನ ಕಡಮೆ ಆಗಿದೆ” ಎಂದು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಜಾಹೀರಾತುಗಳ ಪ್ರಚಾರವೂ ಸಹ ಓದುಗರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಸೊಗಸು ಓದಿಯೇ ಸವಿಯಬೇಕು.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಗುವುದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾರ್ಲ್ಸ್ ಲ್ಯಾಂಬ್ "News papers always excite curiosity. No one ever lays one down without a feeling of disappointment (ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆಶಾಭಂಗವೆನಿಸದೆ ಯಾರೂ ಅವನ್ನ ಕೆಳಗಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ) ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದಾಗುವ ಉಪಕಾರಗಳು ಹಲವು ಉಂಟು. ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ದೈನಿಕ (ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ/ಧಾರವಾಹಿ/ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಗಲು ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಅದೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಪಟ್ಟ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತರಲೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ! ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ “ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವುದು ಕುಳಿತಿರುವವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ತಡೆವ ತೆರೆ” ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ಲಾಸ್ ಎಂಜಲಿಸ್ ಟೈಮ್ಸ್)

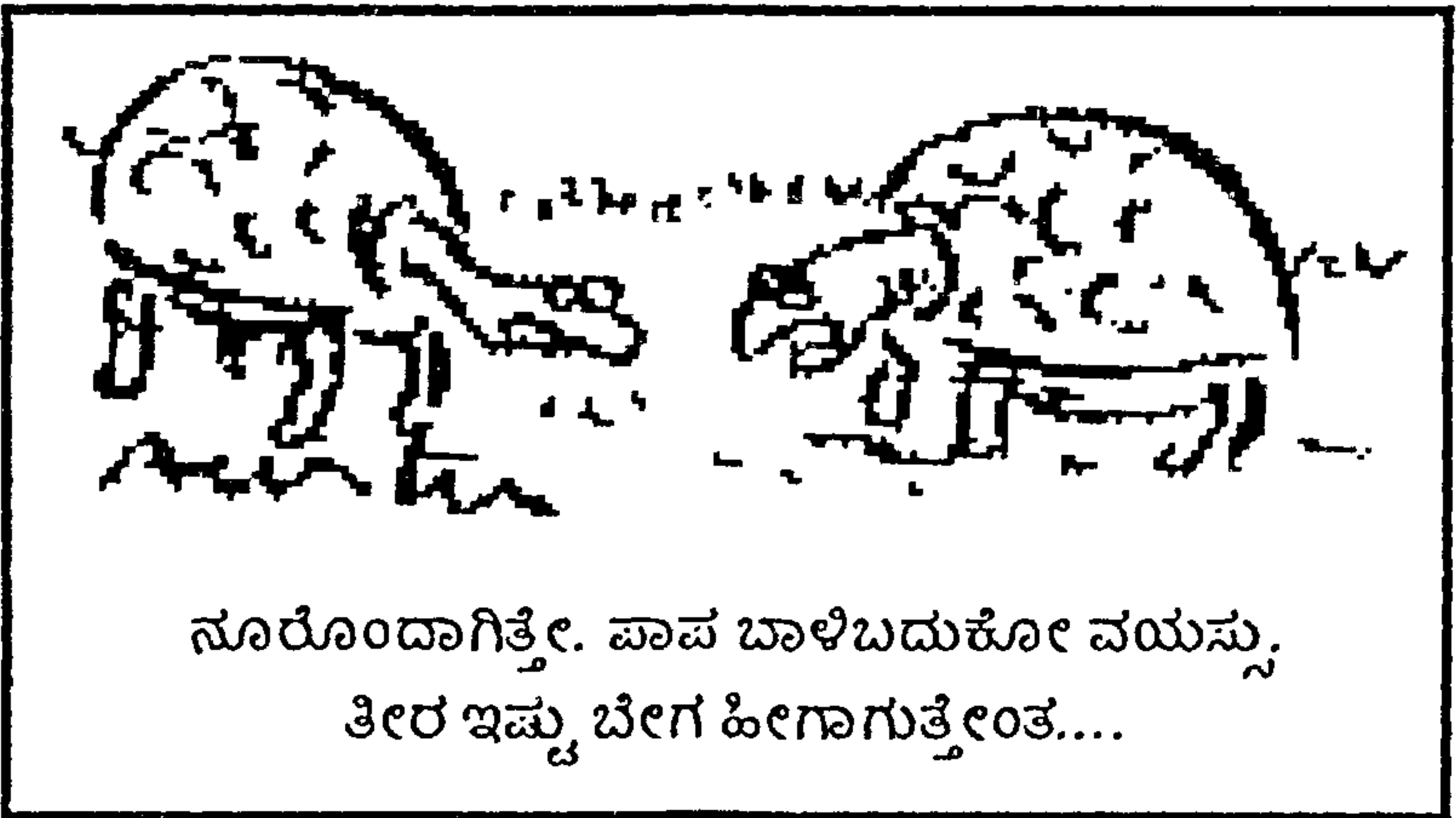
ಹೀಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಓದುಗರ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಅಂಕಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಸಾರ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡದ ಬಹಳಷ್ಟು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ 'ಬಾಲಗ್ರಹ'ದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅ.ನ.ಕೃ. "ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದೇ ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಕಣ ನಿತ್ಯಭವಿಷ್ಯ! ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೋ ರಾಶಿಗನುಗುಣವಾಗಿಯೋ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಪಂಡಿತ ಹೋರಾ ರತ್ನರಿಂದ ಬರೆಸಿ ನಿತ್ಯ ಭವಿಷ್ಯ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದುಂಟು.

ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕುರಿತು ನಾಡಿಗೆರರು "ಸಂಪಾದಕೀಯದಿಂದ ನಿತ್ಯಭವಿಷ್ಯದವರೆಗೂ ಲೇಖನ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮೇಷರಾಶಿ ವ್ಯಷಭವಾಗಿ... ಅದಲು ಬದಲಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡದ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿ ಬೀchiಯವರು ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು "ಜಾಹಿರಾತುಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಜೀವ ಹಿಡಿದಿರಬಹುದು. ವಾರಭವಿಷ್ಯ ಬರೆಯದಿದ್ದರೆ ಅವು ಗಂಟೆಕಾಲವಾಗಲಿ ಬದುಕಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ತತ್ರಾಪಿ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ "ಲೋಕದ ಅಸಹ್ಯ, ಅನಾಹುತ, ಅಧರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ನಮ್ಮ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ತಂದೊಡ್ಡುವ (ಕಾಗದ)" (ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ) ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದಲು ಮುಂಜಾನೆಯವರೆಗೂ ಕಾಯಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಸಂಗೀತ ನೋಡಬಾರದು....!

• ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಸಂಗೀತ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದಿತ್ತು.

ಸಂಗೀತ ಶ್ರವಣ ಸುಖ ನೀಡುವುದು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಅದ್ಯಾರೋ ಸಂಗೀತ ಹೇಳುವ ವಿದೂಷಕಿ ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೇನ ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಾ ಶ್ರವಣ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸಿದರೇನೇ ಚಂದ ಅಂತ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಪುಸಲಾಯಿಸಿದ. ಈಚೆಗೆ ಮುದ್ದಾಗಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಪುಸಲಾವಣೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೂಂ ಎಂದಿತೋ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಂಗೀತ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಂತ ಗೆಲೆಯನ ಸಂಗಡ ಹೋಗೇಬಿಟ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ನಂತರ ಮುಂದೆ ಅದೇನೇನಾಯ್ತು ಅಂತ ನಿಮಗೆ ವಿವರಿಸಲೇಬೇಕು.

ಸಂಗೀತದ ಕಛೇರಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಸಂಗೀತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಕೆಯಂತೂ ಸುವರ್ಣ ಪುತ್ಥಳಿ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ಹಾಗಿದ್ದಳು. ರಾಗ ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾ ಆಲಾಪನೆ ಸಂಗಡ ಆಕೆಯ ಎರಡೂ ಕೈ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ರೀತಿ ಆಡುತ್ತಿತ್ತು ನೋಡಿ ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೂತುಬಿಡಬೇಕು ಅಂತಲೂ ಅನಿಸಿತು. ಆದರೆ ರಾಗ ಹಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೂತಿ, ಆಕೆ ಅಣಗಿಸ್ತಾ ಇದಾಳೇನೋ ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿರೋ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಸ್ಟೇಜ್ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಅಣಗಿಸಬಾರದು ಅಂತ ಅನಿಸಬಾರದೇ ಅಂತಲೂ ಅನಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಅದ್ಯಾವುದೋ ರಾಗ ಹಾಡುತ್ತಾ ಆಕೆ ತಲೆಕುಣಿಸಿ ಮೈಕುಣಿಸಿ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ತಪ್ ತಪ್ ಅಂತ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಾ ತಬಲ ಬಾರಿಸುವವನ ಕಡೆಗೆ ಪಿಟೀಲಿನವರತ್ತ ತಿರುಗಿ ಕಣ್ಣು ಹಾರಿಸಿ 'ಎಪ್ಪಡಿ?' ಅಂದಳು ನೋಡಿ ಅದು ಈಗಲೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಅವತ್ತು ಈ ತರಹದ 'ಎಪ್ಪಡಿ?' ಅಂತ ಒಂದು ಐವತ್ತು ಸಲವಾದರೂ ಕೇಳಿರಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ರಾಗಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂತ ಕಡೆಯಲ್ಲೋ ಬಳುಕಿರಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವತ್ತಿನ ಆ ಸಂಗೀತ ನೋಡಿದ ನೆನಪು ನಮಗಿನ್ನೂ ಹಸಿರು ಹಸಿರು.

ನಮ್ಮದೂ ಒಂದು ಜನ್ಮವೇ?

ಸಂಗೀತ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ - ಆತನ ಹೆಸರು ಪ್ರಸನ್ನ 'ಛೇ...' ಅಂದ.

'ಯಾಕಯ್ಯಾ ಛೇ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

'ನಮ್ಮದೂ ಒಂದು ಜೀವನವೇನಯ್ಯಾ?' ಅಂದ.

ಅವನು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಕೀಲಿ ಮಾಡ್ತಿರೋನು, ತಂಪಾಗಿ ಬರೋ ಕಕ್ಷಿದಾರರಿಗೆ ನುಣ್ಣಿಗೆ ಬೋಳಿಸಿ ಸಂತ್ರಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿರುವವನು. ಅವನ ತರಹ ವಕೀಲಿ ವೃತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸಂತ್ರಸ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೀನಿ ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದವನು. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ಆತ ನಮ್ಮದೂ ಒಂದು ಜೀವನವೇನಯ್ಯಾ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ಆತಂಕವಾಗದೇ ಇರುತ್ತೇ?

‘ಯಾಕೋ ಏನಾಯಿತು?’ ಅಂದ.

‘ಮನುಷ್ಯ ಅಂದರೇನಯ್ಯಾ...’ ಅಂದ.

ಮನುಷ್ಯ ಅಂದರೆ ರುಂಡ, ಮುಂಡ, ಕೈಕಾಲು; ರುಂಡದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಎರಡು ಕಿವಿ ಒಂದು ಮೂಗು ಒಂದು ಬಾಯಿ, ಮುಂಡದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಪಟ್ಟಿ ಈ ರೀತಿ ಇರುತ್ತೆ - ಅದೇ ಮನುಷ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂತ ಬಾಯಿನ ತನಕ ಬಂದಿದ್ದೋನು ಆತನ ಮುಖ ನೋಡಿ ತಪ್ಪಾಗದೆ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ಉದ್ವೇಗ, ಅದೇನೋ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ, ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದ ತೊಳಲಾಟ ಇವೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಯಾಕೇಪ್ಪಾ ಅದೇನು ತಿನ್ನಾ ಇದೆ ನಿನ್ನ ತಲೇನ?’ ಅಂದ.

‘ಮನುಷ್ಯ ಅಂದರೆ ಬರೀ ದುಡಿಯೋದು ತಿನ್ನೋದು ಇಷ್ಟೇನೇನಯ್ಯಾ?’ ಅಂದ ಕೆರಳಿದವನ ಧ್ವನಿ ಇತ್ತು.

‘ಇಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದೂ ಇದೆ. ಮದುವೆ ಸಂಸಾರ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು....’ ಅಂತ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

‘ಬರೀ ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯ ಆಗ್ತಾನೇನಯ್ಯಾ? ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಅಂಬೋದು ಬೇಡವೇ?’

ತಲೆ ಆಡಿಸಿದೆ.

‘ಒಂದು ಸಂಗೀತ, ಒಂದು ವೀಣೆ, ಒಂದು ಪಿಟೀಲು, ಒಂದು ನಾಗಸ್ವರ, ಒಂದು ತಬಲ, ಒಂದು ಖಂಜರ ಈ ರೀತಿ ಯಾವುದಾದರಲ್ಲೂ ಪರಿಣತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋನು ಮನುಷ್ಯ ಅನ್ನಿಸೋದಕ್ಕೆ ನಾಲಾಯಮ್ಮ ಅಂತ ನಿನಗೆ ಅನಿಸುಲ್ಲವೇನಯ್ಯಾ?’ ಅಂದ.

ಹೌದಲ್ಲಾ? ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಯಾಕೆ ಓಡೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು.

‘ಹೌದು ನೀನು ಹೇಳೋದು ಸರಿ. ಈ ರೀತಿ ನಾನು ಯೊಚಿಸೇ ಇರಲಿಲ್ಲ....’ ಅಂದ.

‘ಸಂಗೀತ ಕೇಳುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ನಾವೂ ಪಿಟೀಲು ಕಲಿತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾ ಅಂತ...’ ಅಂದ.

ಸಂಗೀತಗಾರ್ತಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪಿಟೀಲು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಕಣ್ಣು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಅಂತ ಹೇಳಿದನಲ್ಲಾ ಅದರ ಕಾರಣ ಈತನಿಗೆ ಈ ಐಡಿಯಾ ಬಂದಿರಬಹುದೇ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಐಡಿಯಾ ಸಪ್ರೈಸ್ ಮಾಡಿದೆ. ಗೆಳೆಯ ಅಂತಹ ಆಮಿಷಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗುವವನಲ್ಲ.

‘ಹೌದಲ್ಲವಾ?’ ಅಂದೆ.

‘ಪಿಟೀಲು ಹೇಳಿಕೊಡೋರು ಯಾರ್ಯಾದರು ಗೊತ್ತಾ? ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸಿಂದೇನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲವಂತೆ’ ಅಂತಂದ. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಅಂತ ಆಗಲೇ ನಮಗೆ ಅನುಭವ ಆಗಿತ್ತು. ಲಾಕಾಲೇಜಿಗೆ ನಾವೂ ಇಬ್ಬರು ಮಣ್ಣು ಹೊರಬೇಕಾದರೆ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರು ಒಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಜತೆ ತರಗತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು! ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಾಠ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಮೊದಲನೇ ಸಲವೇ ಪಾಸೂ ಆಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವಯಸ್ಸೂ ನಲವತ್ತು ಪ್ಲಸ್ಸು. ಅದರಿಂದ ಕಲಿಕೆಗೆ ವಯಸ್ಸು ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಕಲೀಗ್ ಒಬ್ಬ ಇದಾನೆ. ಪಿಟೀಲಿನ ಕಛೇರಿ ಕೊಡ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಮನೇಲೂ ಆತ ಪಿಟೀಲು ಹೇಳಿಕೊಡ್ತಾನೆ. ಬಾ ಆತನ ಮನೆಗೇ ಹೋಗೋಣ. ವಿಚಾರಿಸೋಣ ಅಂದೆ.

ನಾನೂ ಪ್ರಸನ್ನ ಪಿಟೀಲು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮನೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದೆವು. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹುಡುಕಿದ ನಂತರ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ

ಮನೆ ಒಳಗೆ ನನ್ನ ಕಲೀಗು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಪಿಟೀಲು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಾವು ಬಂದಿದ್ದು ನೋಡಿ ಇರಿ ಅಂತ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ಘಂಟೆ ಪಿಟೀಲು ಬಾರಿಸಿ ಎದ್ದು ಬಂದ. ಪಿಟೀಲು ಕಲೀಬೇಕು ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಆಶಯ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆವು. ‘ವೆರಿಗುಡ್ ಮುಂದಿನ ಗುರುವಾರವೇ ಶುರು ಮಾಡೋಣ ದಿನ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಹೂವು ಹಣ್ಣು ಪೂಜೆ ಸಾಮಾನು ತನ್ನಿ. ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಪಾಠ ಶುರು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಈಗಲೇ ಪಿಟೀಲು ತಗೊಳ್ಳೋಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅಂತಲೇ ಮಾಡಿಸಿರೋ ಪಿಟೀಲು ಎರಡೆವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ ಅಂದ. ಫೀಸು ವಗೈರೆ, ವಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಪಾಠ, ಪ್ಯಾಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೇ ಪಂಚೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೇ, ಷರಟು ಹಾಕಿದರೆ ಸಲೀಸೋ ಟೀ ಷರಸು ಸಲೀಸೋ, ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ

ಬರಬೇಕೋ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೋ ಪಾಠಕ್ಕೆ. ಈ ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳನ್ನ ಆತನಿಂದ ಪಡೆದು ಗುರುವಾರ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗ್ಗೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟೆವು.

ಆತನ ಮನೆಯಿಂದ ಕೊಂಚ ದೂರ ಬಂದಿದ್ದೆವು. ಎದುರಿಗೆ ಪಾರ್ಕ್ ಕಾಣಿಸಿತು. ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಕೂತುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆಯಿತು ಈ ತರಹ ಕೂತು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ಹುಲ್ಲುಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತೆವು.

ಪ್ರಯೋಗ:

ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಿಟೀಲು ಕಲಿತು ಕಛೇರಿ ನೀಡುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಕನಸು ಕಟ್ಟಿದೆವು. ಸಿಗರೇಟು ಎಳೆದೆವು. ನಿನ್ನ ಫ್ರೆಂಡು ಪಿಟೀಲು ನುಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹೇಗೆ ಕೂತಿದ್ದ ನೋಡಿದ್ದಾ? ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಸನ್ನ.

‘ಚಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಕಿದ್ದ ಅಲ್ಲವೇ?’ ಅಂದೆ.

ಇಲ್ಲ ಕಣೋ ಎಡಗಡೆ ಕಾಲನ್ನ ಮಡಚಿ ಬಲತೊಡೆಕೆಳಗೆ ತಂದಿದ್ದ. ಬಲಗಡೆ ಕಾಲನ್ನ ಎಡಗಡೆ ಮಂಡಿಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದ.... ಅಂದ.

‘ಅರ್ಥ ಆಗಲಿಲ್ಲ’ ಅಂದೆ.

‘ಇರು ತೋರಿಸ್ತೀನಿ’ ಅಂದ.

ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ಸಮತಟ್ಟಾದ ನೆಲದ ಹತ್ತಿ ಕರೆದ. ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅವನು ಕೂತ. ಕೈ ಹಿಂದೆ ಊರಿದ. ಎಡಗಡೆ ಕಾಲನ್ನ ಬಲಗಡೆಯ ತೊಡೆಯ ಕೆಳಭಾಗಕ್ಕೆ ತೂರಿಸಿದ. ಅದು ಹೇಗೋ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಬಲಗಡೆ ಕಾಲು ಎತ್ತಿ ಎಡಗಡೆಯ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದ. ಹಿಂದೆ ಊರಿದ್ದ ಎರಡೂ ಕೈ ಮುಂದೆ ತಂದು “ನೋಡು ಪಿಟೀಲು ಹಿಡಿದದ್ದು ಹೀಗೆ - ಎಡಗೈಲಿ ಪಿಟೀಲಿನ ಕೆಳಭಾಗ ಇತ್ತು. ಮೇಲಿನಭಾಗ ಎಡ ಭುಜಗಳ ಆನಿಸಿದ್ದ ಕಮಾನು ಬಲಗೈಲಿ ಹೀಗೆ...” ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಹೇಳ್ತಾ ‘ಅಮ್ಮಾ ಅಯ್ಯೋನೋವು’ ಅಂತವಾಲಿದ! ಅವನ ಕಾಲುಗಳೆರಡೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದವು, ಅದರ ಅಪಾರ ನೋವು ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಅಯ್ಯೋ ನೋವು ನೋವು...’ ಅಂತ ಬಡ್ಕೊಂಡ.

ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸಮಾರು ಮುದುಕರು ನಮ್ಮ ಪಾಡು ನೋಡಿ ಓಡಿ ಬಂದರು. ‘ಅದೇನ್ಸಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದಿ ಅವರಿಗೆ?’ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾ ಅವನ ಪಕ್ಕ ಕೂತರು. ಒಬ್ಬರು ಎಡಗಡೆ ಕಾಲು ಹಿಡಿದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬಲಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ನೇರ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದು ಪ್ರಸನ್ನನ ಭುಜಕ್ಕೆ ಕಂಕುಳಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ

ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವನು ನಿಂತರೂ ಕಾಲೂರಲು ಆಗದೇ ನೋವಿನಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಹಾಗೇ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕುಂಟಿಸಿಕೊಂಡೇ ಪಾರ್ಕಿನಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದೆವು. 'ಪಾಪ ಲೋಡ್ ಆಗಿದಾವೇನೋ' ಅಂತ ಅವರವರಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡರು. ಲೋಡ್ ಅಂದರೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ ಕಂಠಪೂರ್ತಿ ಹೆಂಡ ಹಾಕಿವೆ ಅಂತ.

ಮುದುಕರು ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಸೇರಿದ್ದಾಯಿತು. ಕಾಲು ಉಳಿಕಿದೆ ಅಂತ ಒಂದು ವಾರ ಬೆಡ್‌ರೆಸ್ಪೂ ಸಹ ಆಯಿತು. ಪಿಟೀಲು ಕಲೀಬೇಕು ಅಂಬೋ ಆಸೆ ಅದಮ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ನಿರ್ವಾಹ ಇಲ್ಲದೇ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದನ್ನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದೀವಿ ಆದರೂ ಆಗಾಗ ಅನಿಸುತ್ತೆ.

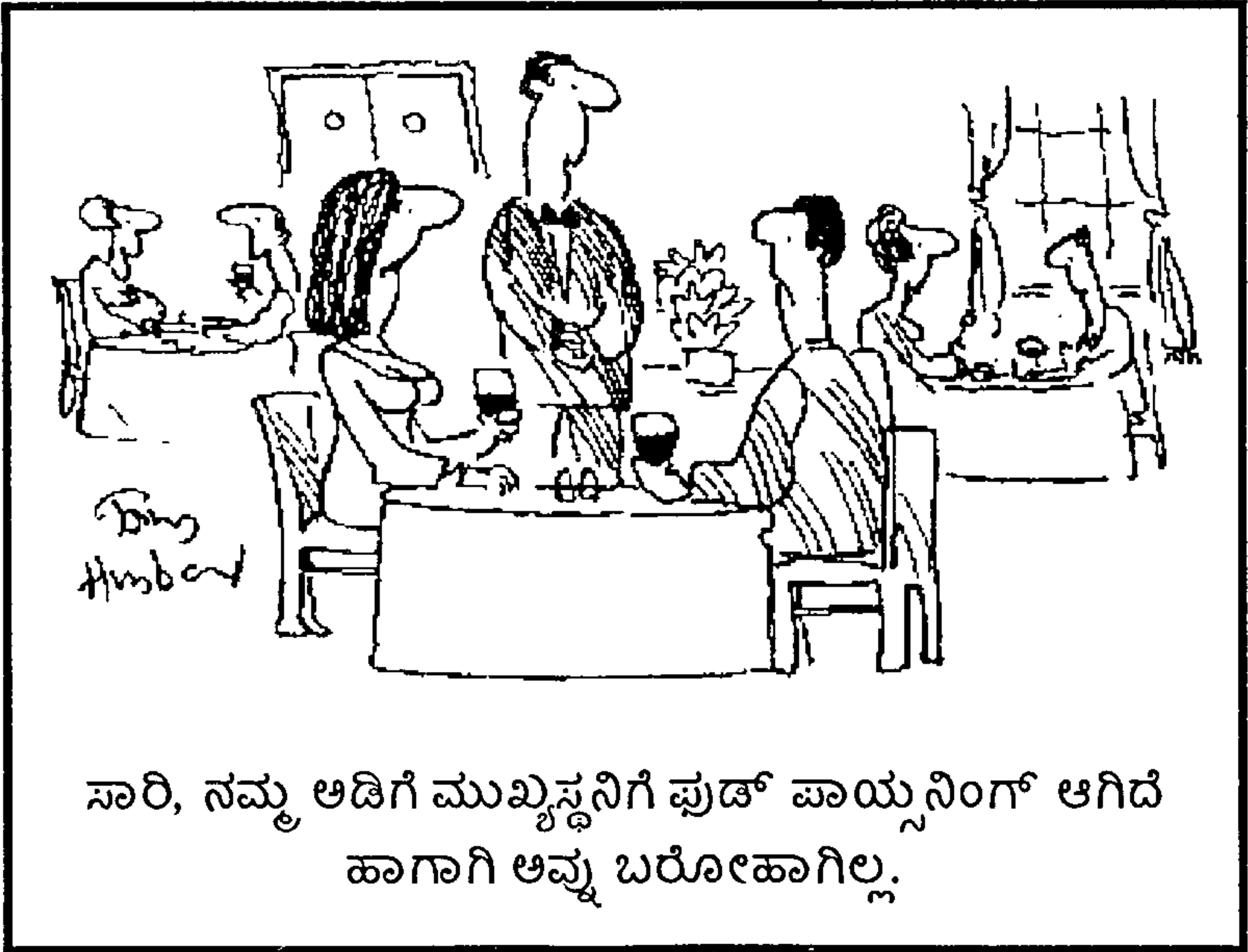
ನೀತಿ: ಸಂಗೀತ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದಿತ್ತು - ಅಂತ!

ಅದೇನೋ ಕೆಲವು ಕಲೆಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲವಂತೆ

ಕೆಲವರನ್ನ ಮಾತ್ರ ಕಲೆ ಕೈಬೀಸಿ ಕರೀತದಂತೆ

ಕೈಬೀಸಿ ಕರೀತದಲ್ಲ ಅಂತಹ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂತಹವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಸಂಗೀತ ಕೈಬೀಸಿತು, ಆದರೆ ಕರೀಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮನ್ನ...!

ಅದರಿಂದ ಸಂಗೀತ ನೋಡೋಣ ಬಾ ಅಂದರೆ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ತಳಮಳ ಶುರು ಆಗುತ್ತೆ!

ಇದು ಭಾಗ್ಯ... ಇದು ಭಾಗ್ಯ...!

•ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

“ಓ ಭೈರಿಗೇ, ಏನ್ನಾಡ್ತಾ ಇದೀಯಯ್ಯಾ”

ಅವನ ಧ್ವನಿ ಮಾತ್ರಾ ಕೇಳಿಸಿತು, ಮುಖ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ. ಅಂದರೆ ಅವನೇನೂ ‘ಅದೃಶ್ಯ ಮನುಷ್ಯ’ ಎಂದು ಊಹಿಸಬೇಡಿ. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಸೈಟುಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಮೊದಲು, ನಾನೇ ಮೊದಲು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವಾಗ ‘ಪಕ್ಕದ ಸೈಟಲ್ಲಿ ಮನೇ ಕಟ್ಟೋವು, ಎಂಥಾವೋ? ಕಟ್ಟೋರು ವಳೇವ್ರಾದ್ರೂ, ಅವೇ ಬರ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡ್ತಾರೋ? ಆ ಬಾಡಿಗೆ ಬರೋವು, ಎಂಥಾವು, ಬರ್ತಾರೋ? ಬಲಗಡೆ ಕಾಂಪೋಡ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಸಿಬಿಡಿ...’ ಎಂದ ಮಡದಿಯ ಮಾತನ್ನ ‘ಇವಿಗೇನ್ ಗೊತ್ತಾಗತ್ತೆ?’ ಎಂದುಕೊಂಡು ನಾನು ಕಿವಿಗೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬಲಗಡೆ ಕಾಂಪೋಂಡು ಆಳೆತ್ತರ ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿದೆ.

“ಇದೇನಿರೀ ಇವರೇ! ಇಷ್ಟೆತ್ತ ಕಾಂಪೋಂಡು ಹಾಕಿಟ್ಟಿದೀರಲ್ಲಾ...?”

“ಸಾರ್... ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರೋವು, ಎಂಥಾವು, ಬರ್ತಾರೋ ಏನೋ. ತರಲೆ ಮಾಡೋರೇನಾದ್ರೂ, ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿ ಆಮೇಲೆ ನಿಮಗೇ ಕಷ್ಟ. ಸ್ವಂತ ಮನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋಕ್ಕಾಗುತ್ತೇ? ಅಥವಾ ಆಮೇಲೆ ಕಾಂಪೋಂಡನ್ನ್ ಎತ್ತಿಸ್ಬೇಕೂ ಅಂದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೂ ತೊಂದ್ರೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ?... ಆಮೇಲೆ ಬಿ.ಡಿ.ಎ. ಅವು ಬಂದು ಕಟ್ಟೋಕ್ ಬಿಡ್ತಿದ್ರೆ....?” ಅವರ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಅರ್ಥವಾಯಿತು ‘ಈ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಕಿವಿ ಊದಿಸ್ಕೊಂಡು, ಈಗ ತನ್ನದೇ ಐಡಿಯಾ ಅನ್ನೋ ಥರಾ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಾನೆ’ ಎಂಬುದು.

“ಸ್ವರಿ, ಸ್ವರಿ... ಬಿಡಿ...” ಎಂದೆ. ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದ ಕಾಂಪೋಡ್ನಿಂದಾಗಿ, ಪಕ್ಕದ ಸೈಟಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ತಾನೇ ವಾಸ ಮಾಡಲು ಬಂದು, ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳನ್ನು ಬಿಗುಮಾನದಿಂದಲೇ ಕಳೆದು, ನಂತರ ‘ಏಕವಚನ ಸ್ನೇಹಿತ’ನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಕಲ್ಪನಾಧ. (ಅವನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಗಂಗಾಧರ. ಅವನ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಾನಿಟ್ಟ ಹೆಸರು ‘ಕಲ್ಪನಾಧ!’) ಈ ಆಳೆತ್ತರದ ಕಾಂಪೋಂಡ್ ನಿಂದಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗಲೀ, ಪೋರ್ಟಿಕೋದಲ್ಲಿ

ನಿಂತಾಗಲೀ ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ
(?)ದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಿ!! ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಅವನ ಮಾತು
ಕೇಳಿದರೂ ಮುಖ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ!!

“ಮಾಡೋದೇನ್ಬಂತು. ಪೇಪರ್ ಓದ್ತಾ ಇದೀನಿ. ನೀನೇನ್ ಮಾಡ್ತಾ
ಇದೀಯಯ್ಯಾ? ನಿಂಗೂ ‘ಭಾರತ್ ಬಂದ್ ತಾನೇ?’ ಎಂದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ
ಹೇಳದೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದು ಭಾರತೀಯರ ಜನ್ಮ ಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು ತಾನೇ? ಹೇಗೆ
ಅಂತೀರ,

‘ಊಟಾ ಆಯ್ತೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ,

‘ನಿಮ್ಮದಾಯ್ತೇ?’

‘ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಟ್ರಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ

‘ನೀವ್ ಯಾವ್ವಡೆ ಹೊರಟ್ರಿ?’ ಇತ್ಯಾದಿ... ಇತ್ಯಾದಿ.

“ಎಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದ್ ತಾನೇ...? ನಂಗೂ ಆಫೀಸಿಲ್ಲ. ಬರ್ಲೇನು?”
ಎಂದ.

ಪರ್ಮಿಷನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಬರಲು ಅವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರ ಹೆದರಿಕೆ. ಮೊದಲನೆ
ಹೆದರಿಕೆ ‘ಏನ್ರಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವ್ರ ಮನೇಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಹರಟೆ
ಹೊಡೀತಿರ್ತೀರ...’ ಎನ್ನುವ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯದು. ಬಂದು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ
ನಾಲ್ಕಾರು ಸಲ ‘ಕಾಫೀ...’ ಎಂದು ಕೇಳದೆಲೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಆರೋಗ್ಯ
ಹಾಳು ಮಾಡುವ ನನ್ನ ಮಡದಿಯ ಹೆದರಿಕೆ ಎರಡನೆಯದು.

“ಬಾರಯ್ಯಾ... ಫ್ರೀಯಾಗಿದೀನಿ...” ಎಂದೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ಮನೆಯ
ಹಿಂದೆಲ್ಲೋ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಕೇಳಿಸಲಿ ಅಂತ.

‘ಇದು ಭಾಗ್ಯ, ಇದು ಭಾಗ್ಯ...’ ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಒಳಬಂದ ಕಲ್ಪನಾಥ,
ಆರಾಮವಾಗಿ ಪೇಪರ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನ ನೋಡಿ.

“ಏನಯ್ಯಾ ನಿನಗೂ ಬಂದೇ...? ನಾವೇನೋ ಫ್ಯಾಕ್ಟಿ ವರ್ಕ್ಸ್. ದೇಶದ
ಬೆನ್ನೆಲ್ಲು ನೀನು ಬೆನ್ನೆಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಸವಾರೀ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋ ಸರ್ಕಾರೀ
ಆಫೀಸರು... ನಿನಗೆಂಥದಯ್ಯಾ ಬಂದು...?” ಎಂದ.

“ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಂದ್ಗೆ ಬೆಂಬ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿದೇ ಕಣಯ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು
‘ವಿಶ್ವ ಕೈಂಕರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ’ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಜಾ...” ಎಂದೆ.

“ಹಂಗಂದ್ರೇನಯ್ಯಾ...?”

“ಅದೇನಯ್ಯಾ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರೋ ಎಲ್ಲಾ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಸೇರಿ ಮಾಡ್ತಿರೋ ದಿನಾಚರಣೆ...”

“ನೀವೇನಯ್ಯಾ ಹೊಸ ಹೊಸಾ ‘ದಿನಾಚರಣೆ’ ಕಂಡ್ ಹಿಡೀತಾನೇ ಇರ್ತಿರೆ” ಎಂದ.

“ಅದ್ವರಿ. ಅದೇನೋ... ‘ಇದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ... ಇದು ಭಾಗ್ಯ...’ ಅಂತ ಹಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದೇ...” ಎಂದ.

“ಹೂಂ... ಅದೇ ಹೇಳೋಕ್ ಬಂದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವಂತರಯ್ಯಾ... ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯಾನೇ ಭಾಗ್ಯ... ನಾವು ರಾಮ ರಾಜ್ಯದಾಗೇ ಇದ್ದೀವಿ ಅಂತ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು” ಅಂದ.

“ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ ನಾಕು ದಿನಕ್ ಮುಂಚೆ ಇಡೀ ಸಮಾಜಾನ, ಸರ್ಕಾರಾನ, ದೇಶಾನ ಬಾಯೀಗ್ಬಂದ್ವಾಗಿ ಬೈತಿದ್ದೋನು ಇವತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ರಾಮರಾಜ್ಯ, ಭಾಗ್ಯ, ಪುಣ್ಯ ಅಂತಿದೀಯ... ಕರ್ನಾಟಕ ಲಾಟ್ರಿ ಏನಾದರೂ ಹೊಡೀತೋ ಹೇಗೆ...? ಅಥವಾ ಪ್ರಮೋಷನ್ಯೂ...?, ನಿಮ್ಮುಡುಗ್ಗ ರಿಸಲ್ಯೂ...?”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ... ಇವತ್ತಿನ ಪೇಪರ್ ನೋಡ್ವಾ... ನೋಡ್ತಾನೇ ಇದೀಯಲ್ಲ. ನೀನು ನೋಡೋದು ಬರೀ ಕೊಲೆ ಆಗಿದ್ದು, ದರೋಡೆ, ಕಳ್ಳತನ ಇಂಥಾದ್ದು ತಾನೇ...? ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ, ಕೋಟಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನ ನಮಗೋಸ್ಕರ ಮಂಜೂರು ಮಾಡ್ತ ಇವೆ ನಂ ಸರ್ಕಾರಗಳು...” ಅಂದ.

“ಅದೋ ವಿಷ್ಣು...? ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲಲ್ವೇನೋ... ಜಾಸ್ತಿ ಮಳೇ ಬಂದ್ರೆ ‘ಪ್ರವಾಹ ಪರಿಹಾರ’ ಮಳೆ ಬರ್ದಿದ್ರೆ ‘ಬರ ಪರಿಹಾರ’ ಅಪಘಾತಾ ಆದ್ರೆ ‘ದುರಂತ ಪರಿಹಾರ’ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಇದ್ರೆ ‘ಜನಪರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ’... ಇವೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಇದ್ದದ್ದೇ ಅಲ್ವಾ... ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಏನಿದೆ...?”

“ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ... ಇವತ್ತು ಬಂದ್ಗೋಸ್ಕರ ಕೆಲ್ಸಾ ಇಲ್ಲಾ ಅಲ್ವಾ? ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಿಧಾನಾಗಿ ಎದ್ದು... ಸ್ನಾನಾ ಮಾಡ್ತಾ ಮಾಡ್ತಾ... ಹಾಗೇ ಜ್ಞಾನೋದಯಾ ಆಯ್ತಯ್ಯ ನಂಗೇ. ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಅದೆಷ್ಟು ಜನಾ ಇದಾರೆ, ಅದೆಷ್ಟು ಇಲಾಖೆಗ್ಗು ಇವೆ ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕ್ದೆ. ನೋಡಿದ್ರೆ ಎಲಿಗೂ ನಮ್ಮದೇ ಚಿಂತೆ! ಅವ್ರು ಮಾಡೋ ಕೆಲ್ಸಾ ಎಲ್ಲಾ ನಮಗೋಸ್ಕರಾನೇ!! ಇವ್ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟಿನ ಬಯ್ಯಾ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಅಂತ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಆಗ್ತಾ ಇದೇ ಕಣಯ್ಯ ಈಗ!!!” ಅಂದ. ಅವನ

ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ಮುಖದಲ್ಲೇನೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಕಾರ್ಮೋಡ ಇರಲಿ, ನೆರಳಾಗಲಿ, ಕನಿಷ್ಠ ಗೆರೆ ಕೂಡಾ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಶುರುವಾಗುತ್ತೆ ಈಗ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ.

“ನೋಡಯ್ಯಾ... ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನಾ, ಧನಾ, ಇಲಾಖೆಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ನೌಕರರು ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆ ಅಂದ್ರೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಕೇಳು.

1. ನಾವಿರೋ ಈ ಏರಿಯಾ ಕ್ಷೇಮಾನ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಅಂತ ‘ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಘ’, ಅದಕ್ಕೊಬ್ಬ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಉಪಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೀದಿಗೊಬ್ಬರಂತೆ ಚುನಾಯ್ತಿಯೋ ಸದಸ್ಯರು ಇವರೆಲ್ಲ ನೀರು, ಸ್ಕೂಯರೇಜ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು, ರಸ್ತೆ ಕಸಾ ತೆಗೆಸೋದು, ಕಸಾ ಸಾಗಿಸೋದು, ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸೋದು, ಬೀದಿ ದೀಪ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸೋದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನಂ ಕಷ್ಟ, ತೊಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವ್ರ ಹತ್ರ ಹೇಳ್ಕೋಬಹುದು.
2. ಇದು ಸಾಲ್ದು ಅಂತ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಈ ಭಾಗಾನ ‘ನಗರ ಸಭೆ’ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸೇರ್ಪಿದೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಾ ಆಗ್ಲೀ ಅಂತ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಪಾಪ... ನಮಗೋಸ್ಕರಾನೇ ತಾವು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದೀವಿ ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಹೇಳ್ತಿದ್ರು. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾಗಿರೋ ನೀರು, ಸ್ಕೂಯರೇಜ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು, ರಸ್ತೆ ಕಸಾ ತೆಗೆಸೋದು, ಕಸಾ ಸಾಗಿಸೋದು, ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸೋದು, ಬೀದಿ ದೀಪ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸೋದು ಎಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕೊತೀವಿ ಅಂತ ಭರ್ವಸೇ ಕೊಟ್ಟು. ನಮ್ಮ ಸೇವೇನೇ ತಮ್ಮ ಧೈಯ ಅಂತ ಶಪಥ ಮಾಡಿದ್ರು. ಆಫ್‌ಕೋರ್ಸ್, ಗೆದ್ದವು ಮಾತ್ರಾ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸೋದು ಅನ್ನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಮೆಂಬರುಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಇದಾರೆ. ನಂ ಕಷ್ಟ, ತೊಂದ್ರೆ ಏನಿದ್ರೂ ಅವ್ರ ಹತ್ರ ಹೇಳ್ಕೋಬೋದು. ಅವ್ರ ಕೂಡಾ ನಂಗೋಸ್ಕರಾನೇ ತಂ ಜೀವ್ನಾನಾ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟಿದಾರೆ.
3. ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾ ಸೇರಿರೋ ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಏರಿಯಾದಿಂದ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೀಗಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವ್ರಾ ಸಹಾ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಾ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಇರೋದಲ್ಲೆ? ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಅವ್ರ ಹತ್ರಾನೂ ಹೇಳ್ಕೋಬೋದು.

4. ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾ ಸೇರಿರೋ ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಏರಿಯಾ ಸೇರಿರೋ ಲೋಕಸಭೆಗೂ ಎಂಪೀನ ಆರ್ಸಿಡೀವಿ. ಅವ್ರ ನಂಗೋಸ್ಕರಾನೇ ಇರೋವ್ರ. ಅವ್ರ ಹತ್ರಾನೂ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಹೇಳ್ಕೋಬೋದು.
5. ತಾಲ್ಲೋಕ್ ಆಫೀಸು, ಬಿ.ಡಿ.ಎ., ಕೋರ್ಟು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಇರೋದು ನಮಗೋಸ್ಕರಾನೇ ತಾನೇ?
6. ಕೋ ಅಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಬ್ಯಾಂಕು, ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸು, ಟೆಲಿಫೋನು, ಕಾಕಾ ಅಂಗಡಿಗ್ಗು, ಪಾನ್ ಷಾಪುಗಳು, ಹೋಟು, ಎಸ್.ಟಿ.ಡಿ. ಬೂತ್ಗಳು, ಡಾಕ್ಟುಗಳು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಶಾಪ್ಗಳು, ಕೊರಿಯರ್ಗಳು, ಐ.ಟಿ. ಎಜುಕೇಶನ್ನು, ಶಾಲೆಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಟ್ರಾವಲ್ ಕಂಪೆನಿಗಳು... ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ.. ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನಾ ನಮಗೋಸ್ಕರಾ ದುಡೀತಾ ಇದಾರೆ.
7. ಪೋಲೀಸು, ಬಸ್ಸೋರು, ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಗಳು, ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಗಳು, ಅವ್ರ ಆಫೀಸ್ಗಳು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮಗೋಸ್ಕರಾನೇ ತಾನೇ ಇರೋದು?
8. ಇನ್ಫಂಟ್ರಾಕ್ಸ್, ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಎಕ್ಸೈಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು, ಎಜೀಸ್ ಆಫೀಸು, ಸ್ಟೇಟ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಆಫೀಸು, ರೆಗುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟು, ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ಪ್ರಹಾರ ದಳ, ಲೋಕಾಯುಕ್ತ, ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೇಲೂ ಸ್ವಾಡ್‌ಗಳು, ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಂಡಳಿಗಳು, ಸಮಿತಿಗಳು ತಲೆ ಕೊಟ್ಟೋಗೋ ಅಷ್ಟು ಜನಾ ನಮಗೋಸ್ಕರಾ ಕೆಲ್ಸಾ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ.
9. ಇನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋವ್ರ, ಎಷ್ಟು ಜನಾ ಗೊತ್ತಾ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿ, ಕನ್ನಡ ಸೇನೆ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಅಂತ ಎಷ್ಟೊಂದು ಇವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾಕ್ಕೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ... ಎಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ, ನಮ್ಮ ಮಾತೃ ಭಾಷೇಗೋಸ್ಕರಾ ತಾನೇ ದುಡೀತಾ ಇರೋದು?
10. ಭೂ ಸೈನ್ಯ, ವಾಯುದಳ, ನೌಕಾಬಲ, ಬಾರ್ಡರ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಫೋರ್ಸ್, ಬಾರ್ಡರ್ ರೋಡ್ ಫೋರ್ಸ್, ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ನಮ್ಮ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೇ ತಾನೇ ಇರೋದು?

11. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ, ಉಪಮಂತ್ರಿ, ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅಂತ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಇಲಾಖೆಗಳು, ಉಪ ಇಲಾಖೆಗಳೂ ಎಲ್ಲಾರೂ ಇರೋದು ನಮಗೋಸ್ಕರಾನೇ ತಾನೇ?

ಹೀಗೇ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ತಾ ಹೋದ್ರೆ, ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಆಗುತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾ? ನಮಗೋಸ್ಕರಾ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ಸುಖ, ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಾನೇ ಅವಿಗಲ ಮುಖ್ಯ! ಅದಕ್ಕೇ ನಂಗೆ ರಿಯಲ್‌ಲೈಸ್ ಆಗಿದ್ದು, ಸುಮ್ಮನೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಾರನ್ನೂ ಬಯ್ಯಾ ಇರ್ತೀವಿ. ನೋಡು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ರೆ...”

“ಕಾಫೀ ತಗೊಳ್ಳಿ...” ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಾಫಿ ಬ್ರೇಕ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಮಾತು ನಿಂತಿತು. ಎರಡು ಮೂರು ಗುಟುಕು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಹೇಳಿದೆ.

“ಹೌದಲ್ಲಯ್ಯಾ...! ಬಹುಶಃ ಯಾರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಯೋಚಿಸೇ ಇಲ್ಲಾ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ ನೋಡು. ಈ ಒಂದೊಂದು ಇಲಾಖೇನೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೋಟಿ ನಮಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ರೆ?! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದ್ರೂ ಯಾಕೆ ಜನಾ ಆಗಾಗ ಸರ್ಕಾರಾ ಬದ್ಲಾಯ್ತೋದು, ಸರ್ಕಾರ ತನಿಖಾ ಮಂಡಳಿಗಳ್ಳ ರಚಿಸೋದು? ಈ ಮಂಡಳಿಗಳ ತನಿಖೇನ ತನಿಖೆ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡೋದು? ಅಂಥ ತನಿಖಾ ದಳ ತನಿಖಾ ಮಂಡಳಿಗಳ್ಳ ತನಿಖೆ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಿತೀನ ಸೃಷ್ಟಿಸೋದು, ಈ ರೈಡುಗಳು, ಈ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ಅನ್ನೋ ಬೊಬ್ಬೆಗ್ಗು...”

“ಸಾಕಯ್ಯಾ ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಬೈರಿಗೆ ಅಂತ ನಾನು ಕರೆಯೋದು. ನನ್ನ ಮಾತು ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದೇ ಇಲ್ಲಾ. ಆಗ್ಲೇ ಶುರುಮಾಡಿದ್ಯಲ್ಲಾ... ಏನಪ್ಪಾ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೆ ನಾನು... ಅದೇ...”

“ರೀ... ಸ್ವಲ್ಪ ಬರ್ತೀರಾ...” ಮುಖ ಕಾಣದ ಕಲ್ಪನಾಧನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೂಗು ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿತು.

“ಏ... ಇವಳ್ಳೊಂದು.... ಬರ್ತೀನಯ್ಯಾ.... ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೌಂಡ್ ಮಾತಾಡಣ...” ಎದ್ದು ಹೋದ ಕಲ್ಪನಾಧ ಉರುಘ್ ಗಂಗಾಧರ!

ಅವಕಾಶ-ಬ್ರಹ್ಮ ಆಟ ಆಡಿಸಿದನೇ....?

• ಎನ್ರಾಮೂರ್ತಿ

[ಆಗಿರೋದಿಷ್ಟು:

ಹೆಂಡತಿ ಸರಸೂವಿನ ಬಲವಂತದಿಂದಾಗಿ ತಾತಾ ಇನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ ಫಿಜಿಕ್ಸ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದ ರಂಗನಾಥ (ರಂಗಣ್ಣ) ತನ್ನ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟಾಗಿದ್ದ ತರಲೆ ಗುಂಡಣ್ಣ (ಗುಂಡೇಶ್ ದಡದಳ್ಳಿ)ನ ಟೀವಿ ದಾರವಾಯಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿತನಾಗಿ ಹಾಸನದ ಟೋಕೇಶನ್ನಿಗೆ ಪಯಣಿಸಿದ. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನವೇ ಹೀರೋಯಿನ್ ಬರದೆ ರಜಾಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಟೀವಿನ ಕೆಲವರ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರು ಬೇಲೂರು-ಹಳೇಬೀಡು ನೋಡಿ ಬರಲಾಯಿತು.

ಇತ್ತ ಗುಂಡ ಯಾಲಕ್ಕಿ ಎಂಬ 'ಕೋಳೀಬಾಲ' ದೊಂ(ನೊಂ)ದಿಗೆ ದಡದಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಹ-ಕಾರ-ಕೂನನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಾಣದ ಟೀಬಿ ಅಡಿಯಲ್ಲೇ ಸಹಾಯಧನ ನೀಡಿ ಒಂದು ಸುಳ್ಳು ಜನನ-ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ - ಭೂತ ಹುಸಿಯಾದರೂ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹಸಿಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶ. - ಮುಂದಕ್ಕೋದ್ದಳ್ಳಿ....]

ಹಳೇಬೀಡಿನ ಬಸ್ಸು ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರಸೂ-ರಂಗಣ್ಣರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ಕಾದಿತ್ತು. ಯಾರೋ 'ಲೇ... ಸರಸೀ.... ಇಲ್ಲೇನು ಮಾಡ್ತಿದಿಯೇ?' ಅಂತ ಕೂಗಿದರು. ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಸರಸು ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಮಗಳು ನಂದಿ!.... ಬಸವನಲ್ಲ - 'ಸುನಂದಾ' ಮೊಟಕು. ಅವಳ ಪತಿರಾಯ ರಘುವತಿ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರುವ ಸ್ಯಾಟಲೈಟ್ (ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮಾಂತ್ರಿಕರು/ತಾಂತ್ರಿಕರು ಬಿಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ) ಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಆ ಊರಲ್ಲೇ ಇದ್ದ. ಸ್ಕೂಲು ಮಟ್ಟದಿಂದಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾನೀಟರ್ ಆಗಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲೂ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೇ ಸಂಬಳ, ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಕೂಡಾ! ಸರಸು ತನ್ನ ಪ್ರವಾಸದ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾಚುತ್ತ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ನಂದಿ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟಳು....

'ಅಲ್ಲೇ ಸರಸಿ... ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಹುಡುಗೀರ ಜೊತೆ ಸುಗ್ಗೀಕುಣಿತ ಕುಣಿಯೋಕೆ ನಿನ್ನ ಮೂರು ಜನ ಸ್ನೇಹು ಮೇಲೆ ತಳ್ಳಬೇಕಾಯ್ತಲ್ಲೇ! ಅಂಥಾ ನೀನು ಟೀವೀಲಿ ಆ್ಯಕ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತೀಯಾ? ನಂಬೋಕೇ ಆಗೊಲ್ಲವಲ್ಲೇ!' ಎಂದಳು.

'ನಾನು ಈಗಲೂ ಹಾಗೇಕಣೇ ನಂದೀ.... ಏನೋ ಆ ಸೀರಿಯಲ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ನಮ್ಮೆಜಮಾನರ ಫ್ರೆಂಡು... ಗೋಗರೆದರು ಅಂತ ಬರಬೇಕಾಯ್ತು' ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣನ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು ಸರಸು.

‘ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ TV is a powerful medium ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡು, ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ರ ಇರೋ ನಮ್ಮನೇಗೇ ಬಂದ್ಬಿಡಿ’ ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ ನಂದಿಗೆ

‘ಎಷ್ಟೋತ್ತಿಗೆ ಶೂಟಿಂಗ್ ಇರುತ್ತೋ ಕಣೆ... ಆದ್ರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದ್ಸಲ ಬಂದೇ ಹೋಗ್ತೀವಿ’ ಅಂತ ಬಾತ್‌ರೂಂ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಸಾಲ್ವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು ಸರಸು.

‘ಹೌದು ಕಣಮ್ಮ, ಪಾಪ ನೀವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಬಿಜಿ ಇರೋರು... ಇವರೂ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದಾರೆ... ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಬನ್ನಿ’ ಅಂತ ಮನೆ ಅಡ್ರೆಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ಮರೆಯಾದಳು, ನಂದಿ.

‘ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಮನೇಗೆ ಹೋಗಿ ಇರಿಸಾರ್... ಸುಕ್ಕಿವಾಸ ನಮ್ಮೇ ಸಾಕು’ ಎಂದ ಶಿವಾಜಿ. ಉತ್ತರವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ ರಂಗಣ್ಣ, ‘ನಾವು ಬಂದಿರೋದು ನಿಮ್ಮಗಳ ಜೊತೆ... ಬೇರೆ ಇರೋದು ಸರಿಕಾಣೋಲ್ಲ.... ಏನೂ ಬಾತ್‌ರೂಂ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೋದು ಅಷ್ಟೇಯ’ ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೂರುಗೇಣು ಮೇಲೇರಿದ.

ಇತ್ತ ದಡದಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಕೂತ ಗುಂಡೇ (ರಿ)ಸನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಕಂಡಹಾಗಾಯ್ತು. ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮಾಯಾದೇವಿಯ ಗ್ಯಾಂಗ್ ವಾಹನದಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ! ಅವನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಆನಂದ, ಅಚ್ಚರಿ, ಅನುಮಾನಗಳು ಒಮ್ಮೆಯೇ ಮೂಡಿ ಗುಂಡನ ಮೂಡೇ ಬೇರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಂದೇ ಗುಟುಕಿಗೆ ಕೈಲಿದ್ದ ಗ್ಲಾಸನ್ನು ಖಾಲೀಕರಿಸಿ ಲೌಂಜಿನಿಂದ ಹಾರಿ ಮಾಯಮ್ಮನ ಮುಂದೆರಗಿ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದ.

‘ಬಂದ್ರಾ ಮೇಡಂ... ತುಂಬಾ ಸಂತೋಸ’ ಎಂದ ಗುಂಡನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಮ್ಮಿಯ ಉತ್ತರ: ‘ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸ್ತವೆ ಅಲ್ವಾ ಗುಂಡೇಸಣ್ಣಾ?’ ಆದರೆ ದೂರವಾಣಿಯ ಗರ್ಜನೆಗಿಂತ ದನಿ ಮೆಲುವಾದ ಹಾಗನ್ನಿಸಿತು. ಹೀರೋಯಿನ್ ಮಾಯಾದೇವಿ, ಅವರಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಜೊತೆಗೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಮಾಯೆಯ ಮೇಕಪ್-ಕಮ್-ಬಾಡಿ ಗಾರ್ಡ್ ಚುಕಂದರ್, ಇನ್ನೊಬ್ಬಾಕೆ ಅವಳ ಬಾಡಿಗೆ ಗಾಡಿ ಮೇಕಪ್ಪು ಮಾಡೋ ಸ್ಟೆಪಲಿಸ್ಸು ಅಲೈಲು.

ಈ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದೇಶಾವರದ ನಗೆ ಬೀರಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ, ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ರೂಮುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತ ‘ಅಂತೂ ನಂ ಕಷ್ಟಾನೋಡಿ ಇವತ್ತೇ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ ಮಮ್ಮಿ.... ಈಗ ಸಾಯ್ರಾ ಹೆಲ್ತು ಹೆಂಗದೆ?’ ಎಂದು ವಿಶೇಷ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡ, ಗುಂಡ.

‘ನನ್ನಗುಂದು ಬೇಬಿ ಅತ್ರ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮನಗಿದ್ದದ್ದು, ಒರಗಡೆ ಎಣ್ಣೆಕ್ಕು ಮ್ಯಾಂವ್ ಅಂತ ಕೂಗಿದಾಕ್ಸಣ ಎದ್ದು ಓಡೋಯ್ತು. ಎಲ್ಲದಿನ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿ ಜರ

ಇಳಿಸ್ಕಂಬಾ ಅನ್ಯಂಡು ಈ ಕಡೆ ನಿಮ್ಮೂ ಕಾಲ್‌ಸೀಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದೀವಲ್ಲಾ... ಅಂತ ತಕ್ಷಣ ಒಲ್ವ ಬಂದೋ... ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ತೊಂದ್ರೆ ಆಗ್ಬಾರ್ದು, ಅಲ್ವಾ?’

ಅವಾಕ್ಕಾದ ಗುಂಡ ತಡಬಡಿಸಿ ‘ಓ... ಓ... ಅದು ಅಂಗಾಯ್ತಾ ಮಮ್ಮಿ? ಈ ಬೆಕ್ಕುಗಳೇ ಅಂಗೆ ನೋಡಿ... ಮನುಸರಾಗಿದ್ರೆ ಅಂತಾ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ರಾ? ಒಟ್ಟಾಗೆ ನಿಮ್ಮೆ ಮುಂಚೆ ಬರಾಕಾಯ್ತು....’

ಈ ಮುಂದೆ ಎರಡೂ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಣ ವಿಶ್ವಾಸ, ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಆದರ, ನಯ-ವಿನಯಗಳ ಎವರೆಸ್ಪಿಗೇರಿತ್ತು! ಇದೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಡೆದಿದ್ದ ದೂರ (ರು?) ವಾಣಿಯ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆದೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಇಬ್ಬರು ಕಲಾತ್ಮಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಣ ಸೌಜನ್ಯದ ಪರಮಾವಧಿ ತಲಪಿದ ಹಾಗಿತ್ತು; ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಡೆಯುವ ಭಾರತ-ಪಾಕೀಸ್ತಾನ ಸರ್ಕಾರಗಳ ನಡುವಣ ‘ಹಾರ್ದಿಕ, ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕ’ ಮಾತು-ಕತೆಗಳನ್ನೂ ನಾಚಿಸುವಂತೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರು.

ಇಂತಹ ಕೃತಕ ಹರ್ಷ ತೋರಲು ಕಾರಣ ಬೇರೆಯೇ ಇತ್ತು, ಅನ್ನಿ. ಖ್ಯಾತತಾರೆ ಮಾಯಾದೇವಿಯ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾಲೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಅವಳ ಕೆರಿಯರ್ ‘ಕುಂಟಿತ’ವಾಗಲಿದ್ದು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾಯಿ ಮಗಳು ದೀರ್ಘಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಈ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ‘ಸಾಯಾ, ನೀನಾಕಡೆ ಸಾಯಿ’ ಎಂದು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಬಿಸಾಡಿ, ಕಾರೆರಿದ್ದರು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಅವಕಾಶ-ಬ್ರಹ್ಮನ ಲೀಲೆ ದೊಡ್ಡದು! ಅವನು ಬಡಿದಟ್ಟಿದಾಗ ಸುಡುಗಾಡಿಗಾದರೂ ಹೊರಡದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವು ಬುಡಮೇಲಾದೀತು ಎಂದು ಮನಗಂಡರು.

‘ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಂಡು ರೆಸ್ಟ್ ತೊಗೊಳಿ ಮಮ್ಮಿ.... ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ನನ್ನ ಕರೀರಿ’ ಎಂದ ಗುಂಡ.

‘ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಸ್ಕು ಬೇಗ ನಾಸ್ತಾ ಕಳ್ಳಿ... ಹತ್ತಂಟೇಗೇಯ... ಬೇಗ ಎದ್ದು ಮೇಕಪ್ಪಿಗೆ ಬೇಬಿ ಕುತರೆ, ಮದ್ಯ (!) ಉಟಾನೂ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಸೂಟಿಂಗಿಗೆ ಬರಬೋದು... ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಲೇಟಾಗ್ತದೆ... ಯಾಕೇಂದ್ರೆ, ಈ ಚುಕಂದ್ರ ಬಾರಿ ನಿದಾನ ಮೇಕಪ್ಪು’.

‘ನಮ್ಮಡೆ ಒಳ್ಳೇ ಮೇಕಪ್ ಅವ್ರೆ... ಕಳುಸ್ಲಾ ಬೇಕಾರೆ?’

‘ಕಳ್ಳು ಒಂದಿಬ್ರನ್ನ... ಅಡ್ಡಕಸುಬಿಗಳು ಬ್ಯಾಡ... ಮೊನ್ನೆ ಸಿವಣ್ಣನ ಸೀರಲ್ನಾಗೆ ನೋಡ್ತಾ? ಈರೋಯಿನ್ ತಲೇ ಗಂಟಿಗೆ ಮೂರು ಜನ, ಕೈಗಿಬ್ಬು, ಕಾಲ್ಗಿಬ್ಬು, ಕೂದಲಿಗೊಬ್ಬ... ಇನ್ನು ಮೈಗೆಷ್ಟೋ....! ಅಂಗಿರಬೇಕಪ್ಪ ಮೇಕಪ್ಪಗೊಳು ಅಂದ್ರೆ’

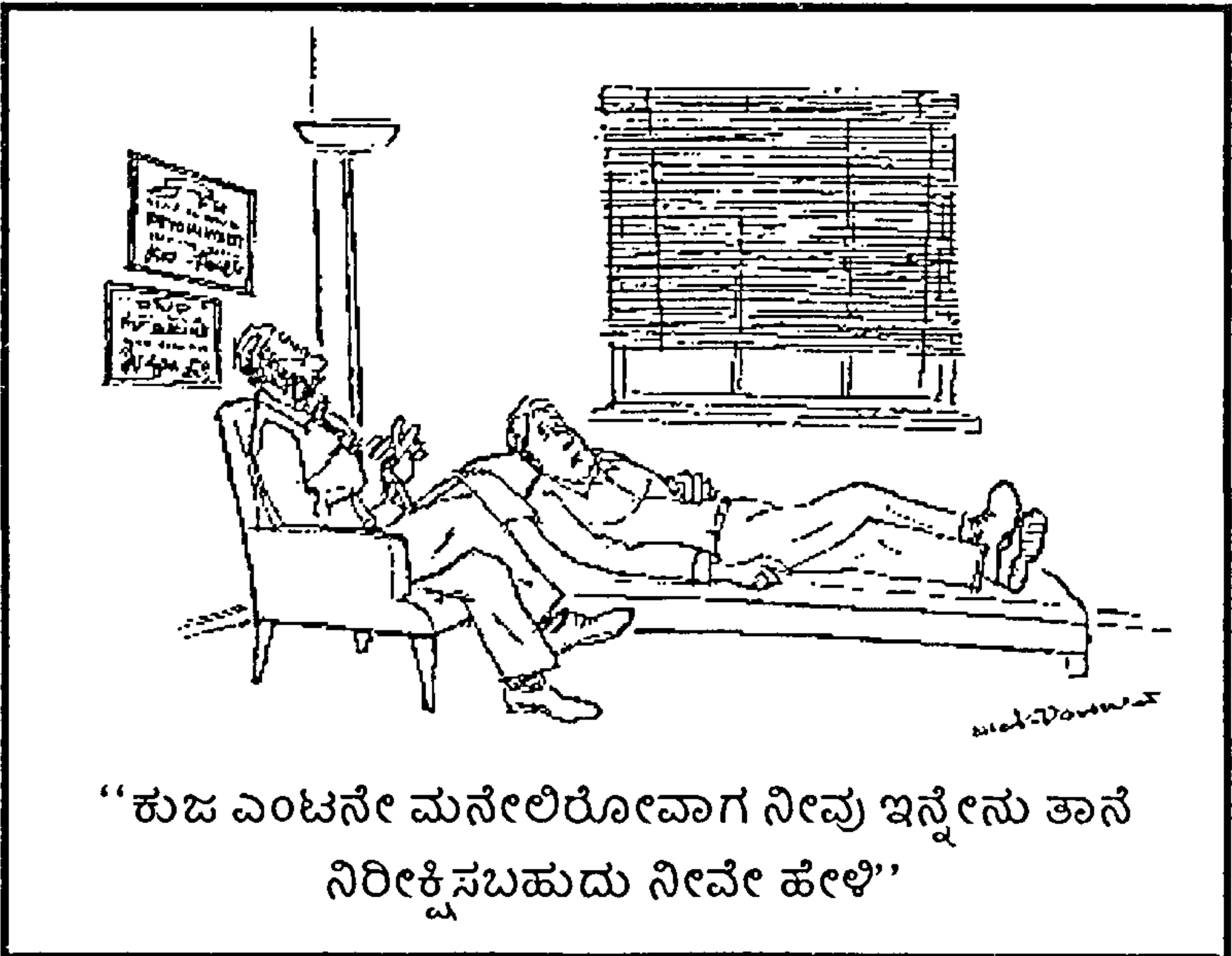
‘ನೋಡ್ಡೆ ಮಮ್ಮಿ.... ಆದ್ರೆ ಆ ಸೀರಲ್ನಾಗೆ ಎಲ್ಲಾರ ಎಸ್ರೂ ತೊರೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸೀರಲ್ಗೆ... ಕೊನೇಗೆ ಅಡ್ವಟೇಜ್‌ಗೂ ಟೀಮಿಲ್ದೆ ಸೀರಲ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ಲೇ ಆಯ್ತಲ್ಲಾ?’

‘ಅದೆಂಗೊ... ಒಟ್ಟಾಗೆ ಜನಾ ಬೇಕು... ನಂಗೂ ಇಬ್ಬು ಬೇಕಲ್ಲಾ, ತಲೇಗೆ ಕರಿ ಅಚ್ಚಾಕೆ....’

‘ಆಯ್ತು, ಮಮ್ಮಿ. ಊಟ ಆದ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ಏನಾರ ಕಳುಸ್ಸಾ ರೂಮಿಗೆ? ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನೇ ತರ್ತೀನಿ’.

‘ಇವತ್ತು ಬ್ಯಾಡ... ನಾಳೆ ಸೂಟಿಂಗ್ ಮುಗಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ನೋಡಾನಾ... ಏನೂ ಕಳಿಸೋದೂ ಬ್ಯಾಡ, ನೀ ಬರೋದೂ ಬ್ಯಾಡ... ಇನ್ನೂ ಶಾನೇದಿನ ಕಾಯಬೇಕು ಕಣ್ಣೇ... ಬಚ್ಚಾ... ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೋಡಾನಾ....’ ಎಂದು ಮುಗುಮ್ಮಾಗಿ ಹುಸಿನಗೆ ಬೀರುತ್ತ ಗುಂಡನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ರೂಮಿಗೆ ನಡೆದಳು ಮಾಯಾಮಾತೆ, ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗಳೊಡನೆ.

ಹೀಗೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ಬಂದಿಳಿದ ತಾರಾಮಣಿಯ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದ ಆನಂದದಿಂದ ಹಿಗ್ಗಿ ಮತ್ತೆರಡು ಪೆಗ್ಗಿಳಿಸಲು ನುಗ್ಗಿದ ಗುಂಡ 426 ರೊಳಕ್ಕೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಸೇಠನಿಗೆ ಹೊಸ ಚಿಕನ್ ಫೀಡ್ ಬಿಜ್ನೆಸ್ ಬಗ್ಗೆ, ಹಾಗೂ ‘ಎಷ್ಟೇ ಜ್ವರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು (!) ಈ ದಿನವೇ ಬಂದಿಳಿದ ಹೀರೋಯಿನ್ನಿನ ಸಹೃದಯತೆ’ಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿಸಲು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.

“ಕುಜ ಎಂಟನೇ ಮನೇಲಿರೋವಾಗ ನೀವು ಇನ್ನೇನು ತಾನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು ನೀವೇ ಹೇಳಿ”

K3D

• ವಿಜಯ ಸೆಜ್ಜಿದಾನಂದ

ಇದೇನಿದು! K3D ಅಂತಾನೇ ಇವನು ಅಂತ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳು ಇಟ್ಟೋಬೇಡಿ! ಈಗ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ hit ಸಿನೇಮಾ K3G (ಕಭೀ ಖುಶಿ ಕಭೀ ಗಮ್) ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಈ ಮರುಕುಳಿ K3D ಅಂತಾಯಿದ್ದಾನೆ ಅಂದ್ಕೋಬೇಡಿ. ಅದರ ಪೂರ್ಣರೂಪ ಏನೂಂತ ತಿಳ್ಯೋಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನು ಹೇಳೋದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿ ಕೇಳುತ್ತೋಗಿ.

ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಳೆಯರು. ಅವರದ್ದೇ ಆದ ಒಂದು ಕ್ಲಬ್ಬಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಿಟ್ಟಿಗಳು ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಒಂದ್ಕಡೆ ಸೇರ್ಕೊಂಡು ಕಿಟ್ಟಿ ಪಾರ್ಟೀಂತ ಹೇಳೊಂಡು rummy, bridge ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಡ್ಸ್ ಗೇಮ್ಸ್ ಆಡೋಲ್ವೇ ಹಾಗೇ ಇವರುಗಳು ಪ್ರತಿ ಬುಧುವಾರವು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರ್ತಾರೆ. ಆ ಕಡೆ ಗಂಡ ಮಕ್ಕನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಸಾಗ್ತಾಕೋದು ಆಮೇಲೆ ಸುಮಾರು 11 ಗಂ. ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇವ್ರೆಲ್ಲಾ ಒಂದ್ಕಡೆ ಸೇರೋದು. ಆದ್ರೆ ಇವರುಗಳು rummy, pummy ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಏನೇನೋ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಬಾರದು ಆಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಡೋದರಲ್ಲ! ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವಂತಹ ಆಟಗಳನ್ನೇ ಆಡೋದು. ಅಂದ್ರೆ ಹಾಡ್ತಾರೆ, knit ಮಾಡ್ತಾರೆ, ಹೊಲಿಗೆ ಹೊಲೀತಾರೆ, ಹೊಸ ಅಡ್ಗೆ ಬೇರೆ ಕಲೀತಾರೆ! ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆತನಕ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಮನೆ ಸೇರೊಂತಹ ಲೇಡೀಸ್ ಈ ಗುಂಪಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ! ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಪ್ರತಿ ಬುಧುವಾರವೂ ಎಲ್ಲೂ ತಪ್ಪದೆ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರೋದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಹೇಗಾಗ್ತಾಯಿತ್ತು ಅಂತ ನೀವೇ ಹೇಳಿ! ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅವ್ರೆಲ್ಲಾರೂ home makers ಅಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇ home making ಆಟಗಳನ್ನೇ ಅವು ಆಡೋದಂತೆ.

ಸುಮಾರು 11 ಗಂ.ಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿದರಾಯ್ತು ವಾಪಾಸ್ಸು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಸೇರೋತನಕ ಅಂದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ 1-30 ಗಂ. ತನಕ ಜಾಣತನದ ಆಟದ ಮಧ್ಯೆ ಲಂಗೂ ಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ಹರಟೇನೂ ಕೊಚ್ಚಾರೆ. ಅತ್ತೆ ಕಾಟ ಅನ್ನೋರು ಅತ್ತೇರನ್ನ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬೈಕೊತಾರೆ. ನಾದಿನಿಯರನ್ನ ಯಾರ ಹಂಗೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಂದಿಸಬಹುದು. ಮಾವನವರನ್ನು ಮೂದಲಿಸಬಹುದು. ಗಂಡಂದಿರನ್ನಂತೂ ಕೇಳಲೇಬೇಡಿ. ಅವರ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೀದಿಗೆ ಎಳೆದು ಬಿಸಾಡಿಬಿಡ್ತಾರೆ. ಆ ಲಲನಾ ಮಣಿಯರಿಗೆ ಗಂಡಂದ್ರ ಕೂತ್ರೆ ತಪ್ಪು! ನಿಂತ್ರೆ ತಪ್ಪು! ಆಫೀಸಿಗೆ ಬೇಗ ಹೋದ್ರೆ ತಪ್ಪು! ಮನೆಗೆ ಬೇಗಮರಳಿ ಬಂದ್ರೆ ತಪ್ಪು! ಮನೆಗೆ ಲೇಟಾಗಿ ಹೋದ್ರಂತೂ

ತಪ್ಪೇ! ತಪ್ಪು! ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನಾನು ಸದ್ಯ! ಯಾವ ಬಂಧನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂಟಿಯಾಗೇ ಇದ್ದೀನಲ್ಲಾ ಅಂತ ನನ್ನ study ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೀರೋ ಗೋಡೆ ಮೇಲಿನ ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದಿದ್ದೀನಿ!

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ವರ್ಣಸುತ್ತಾಯಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತುಂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕೋದಾದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ: ಈ ಲಲನಾಮಣಿಯರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಕೊಡ್ತಾರಲ್ಲಾ ಆ ದಿವಾನಖಾನೆಯ ಪಕ್ಕದ ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ (ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ) ಕೂತಿರ್ತೀನಿ. ಅದು ನನ್ನ ಖಾಸಾ ಅಕ್ಕನ ಮನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮೂಗು ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಕ್ಕೆ ನಾನು serious ಆಗಿ ಓದುತ್ತಾ ಇರ್ತೀನೀಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿರ್ತಾಳೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೇಲಿದ್ದೂ ನನ್ನ ಕಿವಿಯೆಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕದ ದಿವಾನಖಾನೆಯ ಒಳಗೆ. ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಮ್ಮಿ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ.

“ನೋಡ್ರಿ! ಹೋದ ತಿಂಗಳು ತಾನೇ 1000 ರೂ. ಬೇಕೊಂತ ಕಾಗದ ಬಂದಿತ್ತು”. (ಅದು ಯಾರಿಂದಾಂತ ಅವು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲ ಯಾರೂ ಕೇಳ್ಬೇಕಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಲಲನಾಮಣಿಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅದು ಯಾರದ್ದೂ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀನೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತೆ.) “ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಂಚಾನು ಅರಿವಾಗೋದಿಲ್ಲ ನೋಡ್ರಿ - ನಾನು ಬೇಡ ಅಂತ ಅಂದ್ರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹಣ ಕಳ್ಳೇಬಿಟ್ಟು. ಈಗ ತಿರುಂಬಿ ನೋಡ್ರಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಔಷಧಿ ಹಾಕ್ಬೇಕಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ demand ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನೀವೇ ಹೇಲಿ ನಾನು ಏನು ಮಾಡೋದೊಂತ?” (ಇದು ತಮಿಳು ಮಾಮಿಯಿಂದ)

“ಛಿಃ! ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಲಿ ಅನ್ನಬಾರದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಗಂದ್ರೆ ಕೆಟ್ಟ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತೆ. ನೀವು ಹೇಳೊಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ನಬೇಕ್ರಿ ಪದ್ಮಾ!” (ಇದು ಅಪ್ಪಟ ಕನ್ನಡದ ಕನ್ನೆಯ ಅಂಬೋಣ)

ಮೀಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ “ಇಂಥ demandಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೆ ಇದ್ದಿಡಿ. ಏನೂ ಕೊಡ್ಬೇಡಿ. ಏನ್ಮಾಡ್ತಾರೋ ನೋಡೇ ಬಿಡೋಣ?” ಕೂಗಿದರು.

“ಅಯ್ಯೋ! ನಾನೇನೋ ಸುಮ್ಮೆ ಇದ್ದಿಟ್ಟೇನಿ. ಆದ್ರೆ ಅದಿದ್ಯಲ್ಲಾ! (ಅರ್ಥಾತ್ husband ಅನ್ನೊ ಪ್ರಾಣಿ) ಅದು M.O. ಮಾಡ್ಬಿಡುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಗದಾನೇ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ”. ಹ್ಲಿ ಹ್ಲಿ ಹ್ಲಿ.

ಅದೇ 15 ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ತಂಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೇಂತ 5000 ರೂ.

ಕಾಂಜೀವರಂ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆ ತಂದಿದ್ದೀನೀಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದ್ದನ್ನ ನಾನೇ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಾರೆ ಇದೇ curtain ಸಂದಿಯಿಂದ ಕಂಡೆ ಅಂತ ಆ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ತಿರುಪತಿ ಅಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಹೇಳ್ತೀನಿ.

ಪಾಪ! ಆಕೆಗೆ ವಾರ ವಾರವೂ ತೋಟದಿಂದ ಬರೋ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು, ಕಾಯಿ ತರಕಾರಿ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ಮರೆತೇ ಹೋಗುತ್ತೋ ಏನೋ!

ನನ್ನಕ್ಕನ ವಿಷಯ ಕೇಳ್ತೀರಾ! ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ನಾನು ಬೇಡ ಬೇಡಾಂತ ಅಂದ್ರೂ (ಮೇಲುಪಚಾರಕ್ಕೆ) ಭಾವ ಮನೇ ಖರ್ಚಿಗೇಂತ ಕೊಡೋದ್ರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ pocket money ಕೊಡ್ತಾಳೆ. ಭಾವ ಲೆಖ್ವ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ಲೆಖ್ವ (ಆದ್ರೂ ಆ ಭಾವನಿಗೆ ಕೇಳೂದಕ್ಕೆ ದಂ ಇದ್ರೆ ತಾನೇ!)

ಅವತ್ತು ಅವಳ ಮೈದ ಬಂದೋನು “ಅದೂ... ಇದೂ....” ಅಂತ ಏನೇನೋ ರಾಗ ಎಳೆದು ‘ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಅರ್ಜಿಂಟಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿಗೆ!’ ಅಂತ ತನ್ನ request ಮುಂದಿಟ್ಟ. ಆವಾಗ ನೀವು ಅಕ್ಕನ್ನ ನೊಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ಮುಖಾನೂ ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಪಟ ಪಟಾಂತ ಮಾತಾಡಿ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಪರರ ಹತ್ರ ಸಾಲ ಹೇಳ್ಬಾರ್ದೂಂತೆಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿ ಬರೀ ಒಂದಿನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನ ಸಾಗ್ಗಾಕಿದ್ದು.

(“ಅಯ್ಯೋ! ನಾನೇನ್ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ದೀನಿ! ನನ್ನಕ್ಕನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಏನೇನೋ ಹೇಳ್ತಾಯಿದ್ದೀನಲ್ಲಾ! ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ಬಾರ್ದೂ ಮಹಾ ತಪ್ಪು! ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ pocket moneyಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಖೋತಾ ಆಗ್ಬಿಟ್ಟೀತು. moreover, it's like washing dirty linen in public ಅಲ್ಲೇ!)

ಈಗ ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಗಂಟೆ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ತೇಲಿ ಬಂತು. “ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಮೈದ ಬಂದ ಕಣ್ರೆ. ತಕ್ಷಣ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ರೆ ಬೇಕೂಂತ. ಹ್ಯಾಗೆ ತರೋದು ಹೇಳಿ ಒಟ್ಟೆ ಅಷ್ಟು ಹಣಾನ. ಏನೋ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಗ್ಗಾಕಿದೆ. ಸದ್ಯ! ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇವರು ಮನೇಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಪೆದ್ದು ಪೆದ್ದಾಗಿ ಅವನು ಕೇಳಿದಷ್ಟನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡ್ತಿದ್ದ್ರೂ. ಥೂ! ಈ ಹಾಳು ಗಂಡಸೂ! ತಲೇಲಿ ಒಂದು ಚೂರೂ ಬುದ್ಧಿ ಇರೋದಿಲ್ಲ!”

“ಅಯ್ಯೋ! ಏನೇ ಅಕ್ಕ! ಇಷ್ಟು ಸಲೀಸಾಗಿ ಹೀಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೆಣೆತಾಯಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ! ನೀನಿಷ್ಟು ಪ್ರಚಂಡೆ ಅಂತ ನನಗೀಗಲೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು.” ಅಂತ ಕೋಪದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದೆ.

“ನೋಡ್ರಿ! ನನ್ನ ನನಂದ್ (ನಾದನಿ) ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ...” ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಿತು ಮತ್ತೊಂದು ಧ್ವನಿ. ಅದು ಆ ಪಂಜಾಬಿ ಪ್ರವೀಣೆ ಗುರುಪ್ರೀತ್ ದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನಗೆ

ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ interest ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಓದಿನ ಮೇಲೆ concentrate ಮಾಡೋಣಾ ಅಂದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಕ್ಕ supply ಮಾಡೋ ಕಾಫಿ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಇನ್ನೂ ಬಂದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪಿಂಗಾಣ ಕಪ್ಪು ಸಾಸರುಗಳು ಸದ್ದು ದಿವಾಣಖಾನೆಗೆ ಬರಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ರೂಮಿಗೂ ಕಾಫಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಪ್ಪನ್ನು ತಂದಿಡೋದುಂಟು ಅಕ್ಕ.

ಆ ದಿನ "special ಬುಧವಾರ". ಅಂದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬರೋ ಬುಧವಾರ. ಅವತ್ತು pot-luck lunch day. ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ! ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ವ್ಯಂಜನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋದು. ಬಂದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂತುಕೊಂಡು ತಿನ್ನೋದು. ಆ ದಿನ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ರಜಾಂತನೋ, ಅಥ್ವಾ ತುಂಬಾ ಓದೋಕ್ಕೋದಕ್ಕಿದೆ ಅಂತಾನೋ - ಏನಾದ್ರೂ ನೆಪ ಹೇಳಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಚಕ್ಕರ್ ಹೊಡೆದು ಬಿಡ್ತೀನಿ. ನೀವೇನೇ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಅನ್ನಿ! ಅವರುಗಳ ಕೈ ರುಚಿ ಮಾತ್ರ A1. ಎಷ್ಟು ತಿಂದ್ರೂ ತಿನ್ನೇಕು ಅನ್ನೋ ಅಂಥ ರುಚಿ. ನನ್ನಕ್ಕ ನನಗೆ plate ತುಂಬಾ (double helping) ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ನನ್ನ ರೂಮಿಗೇ ತಂದು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಲೊಟ್ಟೆ ಹೊಡೀತಾ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಬಳಿಸೋದುಂಟು. ಆ ಬುಧವಾರ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ 11-30 ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವೀಲ್ ಡಬ್ಬಿಗಳ ತುಂಬಾ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಬಂದು ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತಾಗಿದ್ದ್ರೂ ನಮ್ಮ ತಮಿಳು ಮಾಮಿ ಮಾತ್ರ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ patience wear out ಆಗ್ತಾಯಿತ್ತು.

“ಥೂ ಈ ಪದ್ಮ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆ! ಹೇಳಿದ ಟೈಂಗೆ ಕರೆಕ್ಟಾಗಿ ಬರೋದಿಲ್ಲ”. ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ turn by turn ಗೊಣಗುತ್ತಾಯಿದ್ರು. ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೆ 12-30 ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಾಜರಾದರು ಪದ್ಮಾಮಾಮಿ. ದೊಡ್ಡಂಚಿನ ಕಾಂಚೀಪುರಂ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಸ್ವೀಲ್ ಡಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದು ಭಾರಿ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊತ್ತ ತಪ್ಪಿಗೆ ಮೇಲುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಆಟೋದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನು ಅಪರಾಧಿ ಭಾವದಿಂದ ನೋಡಿದರಷ್ಟೆ! ಆಕೆ "sorry ladies! for being late ತಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ನಂದಲ್ಲಾ! ಆ K3Dದು.” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕೈಗಳನ್ನ ಮೇಲೆತ್ತಿದರು. ಸುಸ್ತಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ. ತಕ್ಷಣ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ತೊಸ್ಸಂತ ಕುಕ್ಕರಿಸಿದರು.

"K3D?" ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಹುಬ್ಬನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿರು.

ರೂಮಿನ ಪರದೆ ಸಂದಿಯಿಂದ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು "K3D ಅಲ್ಲಮ್ಮಾ old lady ಅದು K3G (ಕಭಿ ಖುಶಿ ಕಭಿ ಗಮ್‌ನ) short form ಕಣಮ್ಮಾ” ಅಂತ ನನ್ನ ಹೊಸ ಟೆಕ್ಸ್ತ್ ಬುಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಗೀಚಿ ತಕ್ಷಣ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿದೆ. ಸದ್ಯ! ಅಕ್ಕನ ಕಣ್ಣಿಗೇನಾದರೂ ಬಿದ್ದ್ರೆ ನನ್ನ ಕಚ್ಚಾ ಚಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಾಳು. ಆಮೇಲೆ ಹೊಸ text books ಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸರಿಯೋದನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟಾಳು.

“ಏನಿ! ನಿಮಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಹಾಗಂದ್ರೇನೂಂತ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲಾ? ಸ್ವಲ್ಪ ಚುರುಕಾಗಿ ಗೆಸ್ ಮಾಡ್ರಿ ನೋಡ್ತೀನಿ.” ಅಂದು ಪದ್ಮಾ ಮಾಮಿ.

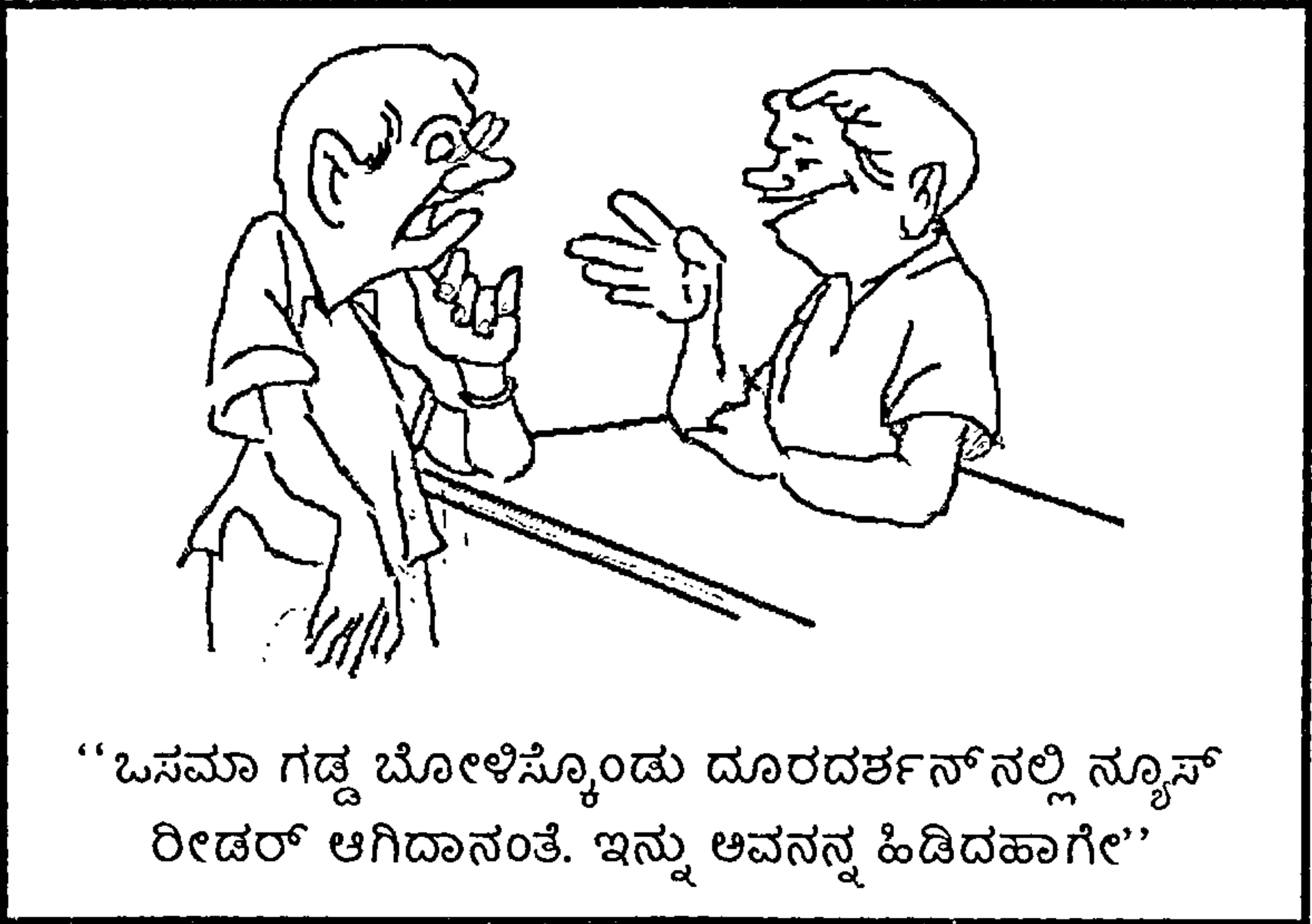
“ಊ-ಹೂ...! ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾಯಿಲ್ಲಲಿ!” ಮಿಕ್ಕ ಲಲನಾ ಮಣೆಯರೆಲ್ಲಾ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ನುಡಿದರು.

“ಅಷ್ಟೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವಾ? ಕಣವನೇ ಕಣ್ ಕಂಡ ದೈವಂ - ನೋಡಿ K3D ತಾನೇ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆನಲ್ಲಿ ಗಂಡನೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ದೈವಂ (ದೇವರು)” ಅಂತ ಅಲ್ಲೇನಿ! ಆ ಕಣವನ್ನು ಟೂರಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಾಗ್ಗೊಯ್ಯೂರಿ!”

ಅದನ್ನ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಲಲನೆಯರೆಲ್ಲಾ ಸೂರು ಹಾರೋಗೊಹಾಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದರು.

ನನಗೇನೋ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅನುಮಾನ! ಅದೇನಂತಿರೋ! ಆಕೆಯೇನು “ದೈವಂ” ಅಂದ್ರೋ ಅಥವಾ “ದೇವ್ವಂ” ಅಂದ್ರೋ ಅಂತ.

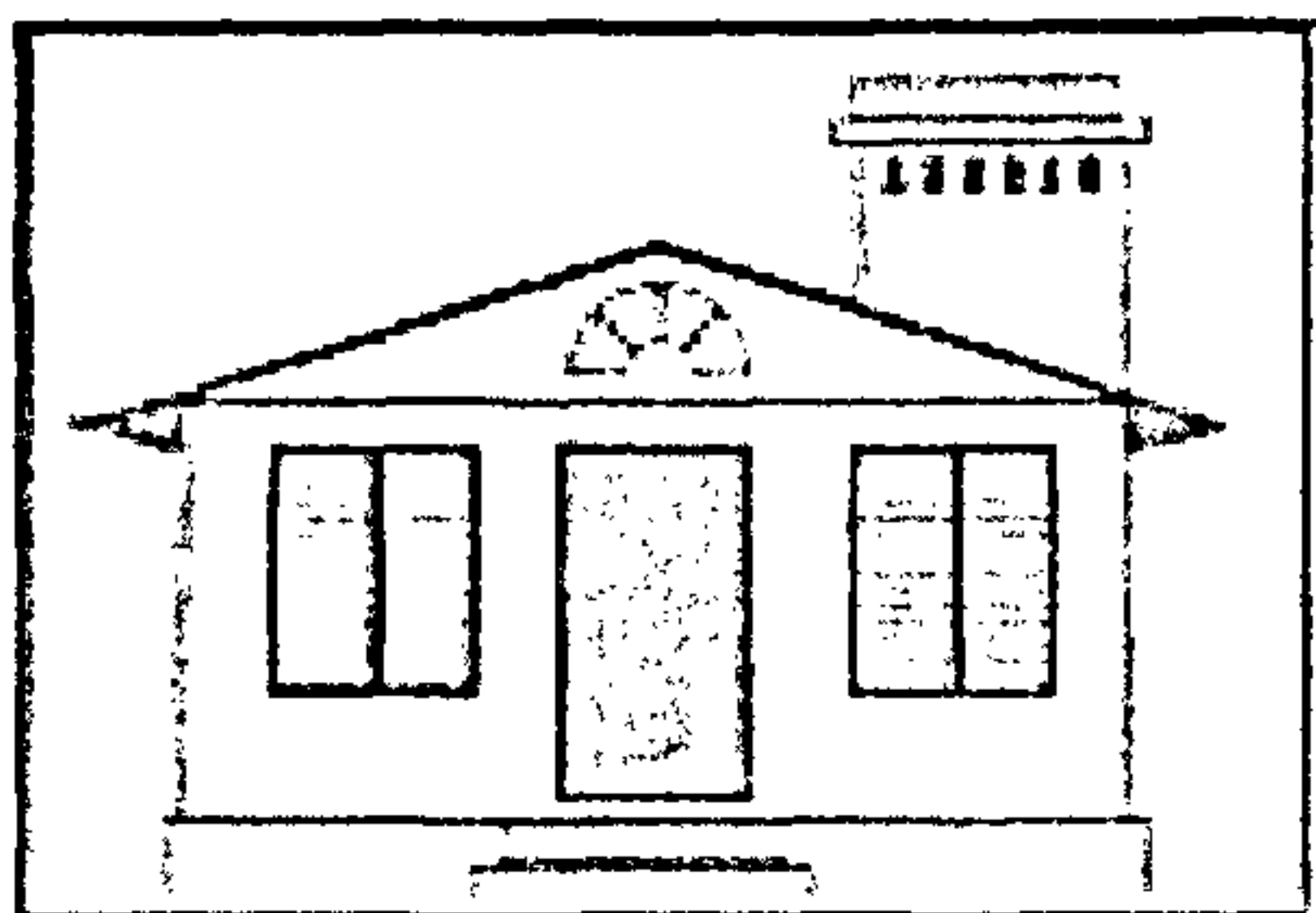
ಸ್ವಾಮಿ! ಪ್ರಭೋ! ನೀನು ನಿನ್ನ ಎದೆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿಯರನ್ನ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ! ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾಯಿದ್ದೀಯೋ! ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟ ಹೇಳ್ಕೊತೀ! ಎಲ್ಲಾ ನೀನೇ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದು! ನಿನಗಂತೂ ಬಿಡುಗಡೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಬಿಡು! ಆದ್ರೂ ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯನ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದ್ದೆ! ಅಂದ್ಕೂತಾ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ calender ಸ್ವಾಮೀಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದೆ.

“ಒಸಮಾ ಗಡ್ಡ ಬೋಳಿಸ್ಕೊಂಡು ದೂರದರ್ಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ನ್ಯೂಸ್ ರೀಡರ್ ಆಗಿದಾನಂತೆ. ಇನ್ನು ಅವನನ್ನ ಹಿಡಿದಹಾಗೇ”

OWNING A HOME IS
A ONE TIME DECISION.
THAT'S PRECISELY WHY
STATE BANK OF MYSORE
OFFERS THE BEST OPTIONS
IN HOUSING FINANCE.

Owning a home of your own is no more a dream. Especially when State Bank of Mysore is on your side with its range of Housing Finance Schemes to suit every need of yours. Starting from purchase to construction of new homes to repairs, renovation to extension of existing homes, State Bank of Mysore has the best finance options. What's more. When

low processing charges, nominal interest, speedy disbursement of loans and flexible repayment facilities, your search for the best housing finance ends here.

State Bank of Mysore

Head Office : K.G. Road

Bangalore - 560 009

Website : <http://www.mysorebank.com>

Driven by customer satisfaction

WE ARE MOULDING FOR THE LAST 29 YEARS,
COMPONENTS FOR ORIGINAL EQUIPMENTS SUCH AS
AUTOMOBILES, REFRIGIRATORS, VACCUM CLEANERS,
WATER PURIFIERS, HAND PUMPS, CONTROL PENALS
COMPUTERS. OH, THE LIST IS INCOMPLETE, IN ALL
THERMOPLASTICS PVC (RIGID & SOFT), ABS, PP,
DELRIN, POLYCARBONATES ETC. ETC.

TO THE FULL SATISFACTION OF CUSTOMERS,
HENCE WE ARE SURVIVING ALL THESE YEARS AND
HAVE GOOD REASON TO CONTINUE OUR SERVICE IN
THE NEXT MILLINIUM ALSO.

IF YOU ALSO NEED SOME PLASTIC PRODUCT
PLEASE LET US KNOW.

UI MOULDERS PRIVATE LIMITED,
5A, DIA, MAHADEVAPURA,
BANGALORE - 560 048.
MOBILE - 98450 11480.

ಸುಂದರ ಮುಖಗಳು. ಸುಂದರ ಕಣಗಳು.

ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ - ನೀವು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಧರಿಸಬಹುದಾದ ಹಾಗೂ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಬಹುದಾದ ಗಡಿಯಾರಗಳು. ಸದಾ ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯ ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಸಮಯಪಾಲನೆಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗಡಿಯಾರಗಳು. 800ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಡೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ. ರೂ. 350/-ರಿಂದ ರೂ. 8,500/- ರವರೆಗಿನ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ. ಇಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಪೋರೂಮ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ, ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿರಿ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯ!

ಅಸಲಿ ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟ ಮಳಿಗೆಯಿಂದ ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಬಿಲ್ ಹಾಗೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ಕೇಳಿ ಪಡೆಯಿರಿ.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮಯಪಾಲಕರು

■ MASS HMT 2188-U

Printed by V.R. NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published by KORAVANJI APARANJI TRUST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003. PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 49 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010